

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred ali v Mariboru s pošiljanjem ne dom za celo leto 32 din., pol leta 16 din., četrt leta 8 din. Izven Jugoslavije 56 din. Naročnina se pošlje na upravnštvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru, Koroška cesta 5. List se dopošilja do odovedi. Naročnina se plačuje v naprej. Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stare 150 din.

Poštinska plačanja v gotovini.

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravitelj sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Čekovni račun poštnega urada Ljubljana št. 10.603. Telefon interurban št. 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

3 številka.

MARIBOR, dne 17. januarja 1924

58 letnik.

Položaj slovenskega kmata na Koroškem.

Korotan je bil zibelka Slovenstva. Tam se je najprej razvila slovenska državnost in samostojnost. Naš narod je tamkaj imel svoje vojvode in kneze, ki jih je na Gospovskem polju ustoličeval po starodavnem, značilnem obredu, ki je dokaz demokratičnega pojmovanja našega naroda o državi in državni vlasti.

In sedaj hočejo Nemci prirediti Slovencem v Korotanu grob. Kjer je Slovenstvu stala zibelka, tam bi se mu naj izkopala smrtna jama.

Koroškim Slovencem preti narodna smrt. Nemško-nacionalni nestrpneži in zagrizenci nočejo Slovencem dovoliti slovenskih šol. Niti ene javne šole nimajo koroški Slovenci. Nemška nasilnost gre tako daleč, da celo zabranjuje Slovencem tudi zasebne šole. Ne samo šolo, tudi cerkev so si nemški zagrizenci izbrali za sredstvo ponemčevanja. Pregnali so veliko število slovenskih duhovnikov in mesto njih nastavili nemške. Po mnogih župnih, kjer je poprej vladal v cerkvi slovenski jezik, se zdaj slovensčina ne čuje več, k večemu, da slovenski kmet, slovenska kmetica šepetata v cerkvi tihe slovenske molitvice. Nemški duhovnik slovensčine ne razume.

Vso brezmejnost nemške zagrizenosti v tem oziru dokazuje odlok nemškega Heimatdiensta (domoslužja), da se mora tudi v vseh jezikovno mešanih župnih podleg slovenske upeljati tudi nemška pridiga. Da je župnija jezikovno mešana, o tem naj odločuje ljudsko štetje. Ni treba omenjati, kako so se na Koroškem šteli Nemci in kako Slovenci. Ako kdo zna za silo lomiti par nemških besed, je bil zapisan za Nemca. Mnogoteri sploh niso bili vprašani, marveč kratkomalo so bili vpisani kot pripadniki nemške narodnosti. Tako je na Koroškem vsaka župnija jezikovno mešana, ker je povsod zabeleženih nekaj Nemcev. In ta »jezikovna mešanost« služi nemškonacionalnim kričačem kot povod, da zahtevajo po vseh župnih nemške pridige. Po tistih župnih pa, ki so v narodnem oziru v istini mešane, ker tam stanuje veliko število Slovencev, po nekod je celo večina prebivalstva slovenska, so slovenske pridige s silo zabranjene, ali pa vsled tega nemogoče, ker ni duhovnika, ki bi znal slovenski.

Tako zatira nemšto koroške Slovence v duševnem oziru. Ko je avstrijska republika podpisala senžermenško mirovno pogodbo, je prevzela dolžnost, da bo slovenski manjšini dovolila slovenska javne in zasebne šole, slovensko božjo službo, slovenska društva, pravice slovenskega jezika na sodniji in pri uradih itd. Avstrija je obljudila evropskim velesilam, da bo te dolžnosti vso izpolnjevala. Toda zagrizeni nemški nacionalci ne dopustijo, da bi se koroškim Slovencem dale pravice

v soli, v cerkvi, v uradu, ker bi se jim na ta način podljal življenje, Nemci pa so jih obsodili na smrt.

Morilno roko, ki hoče zadaviti koroško Slovenstvo, mora zadržati in zaustaviti naša država. Čast in interes naše države zahteva, da Zveza narodov uradno dozna za tlačenje in trpljenje koroških Slovencev. Zveza narodov, ki ima svoj sedež v Ženevi na Švicarskem, vodi nadzorstvo nad tem, ali poedine države izpolnjujejo mednarodnopravne obveznosti proti narodnim manjšinam. Dočim naša država svoje obveznosti proti nemški manjšini vstopno izpoljuje, pa avstrijska država svoje obveznosti proti koroškim Slovencem dosledno in nesramno zanemarja. O tem se mora obvestiti Zveza narodov in naši vladi pripada dolžnost, da pošlje Zvezni narodov uradno poročilo o usodi koroških Slovencev, katerim preti narodna smrt.

Takšen je položaj slovenskega kmata na Koroškem v narodnem oziru. Kakšen pa je njegov gospodarski položaj?

«Cillier Zeitung», kateri je tako neljubo, ako se ji spomeni pritiskanje in zatiranje koroških Slovencev, v svoji številki z dne 10. januarja t. l. trdi, da se koroškim kmetom v gospodarskem oziru godi dobro, da niso nezadovoljni, da svoje poljedelske pridelke dobro prodajo, industrijske pridelke poceni kupujejo, da davki niso previški.

Kako pa je gospodarski položaj v Avstriji v istini, takšen, kakršen je?

Na to vprašanje nam odgovarja «Koroški Slovenec». List je pisan za Koroške Slovence, pa se ne more tiskati na Koroškem, ker zagrizeni Nemci tega ne dovolijo. Zadnji čas so Nemci, ki prebivajo v Sloveniji, zagnali žalobni krik o zatiranju nemšta, češ, Nemcem se ne dovoli nemška tiskarna v Mariboru. Nemci že imajo na Štajerskem dve tiskarni: eno v Celju, drugo v Ptaju, čemu jim torej bo še tretja tiskarna? Slovenci na Koroškem pa nimajo niti ene slovenske tiskarne in zato so prisiljeni, s svojim listom iskat si zavetja na Dunaju. «Koroški Slovenec» se tiska na Dunaju v češki «Lidovi (ljudski) tiskarni».

O gospodarskem stanju kmetov v Avstriji piše «Koroški Slovenec» v zadnjem broju preteklega leta tako: »Kmetsko ljudstvo je v manjšini, samo 31 odstot. ga je, mestnih ljudi pa 69 odstot. Zato razumemo, kako je bilo mogoče, da so mogli kmetom naložiti najtežja bremena. Račun ozdravljanja najhujše tlači kmeta, ki se braniti ne zna, kakor bi bilo treba. Izmed vseh strank se je pred volitvami upala edino naša (slovenska) stranka poudarjati, sedaj pa čutijo tudi Nemci, kateri smo mi prav imeli. Kmetje ne morejo več dohajati s plačevanjem davkov. Davčni uradniki prihajajo skoraj že v vsako drugo hišo rubit živino itd. V strahu pred dražbo poje sekira v gozdu, in kjer nimajo gozda, pa gre od hiše za dom potrebno žito, krma in živila za

vsako ceno. Cene za kmetske pridelke so slabe, ker vlada mestnim in delavskim ljudem, ki so v večini, na ljubo odpira državne meje na stežaj, da prihaja žito in živila poceni v državo in tako tlači cene domačih pridelkov.«

V številki z dne 10. januarja t. l. piše «Koroški Slovenec»: »Cene za domače pridelke so na domačem trgu padle in padajo vedno bolj; nasprotino pa se držijo cene za kmetijske potrebščine, zlasti za industrijsko blago na isti višini ali pa še celo rastejo. Vzrokov za to neugodno razmerje je več. Predvsem jih moramo iskati v tem, da je Avstrija že od leta 1915 brez zaščitne carine proti uvozu poljskih pridelkov. Ravno isto, kakor z žitom, je z živilo. Uvaža se mnogo iz Rumunije, Ogrske in deloma tudi iz Jugoslavije. Zato tujezemška živila tlači cene na domačem trgu ... Avstrija se bo uredila in sanirala kot industrijska država. Uvažala bo živila, izvažala industrijsko blago. Zavarovala si bo meje z visoko carino proti konkurenči svoje industrije, dočim bo ostalo domače kmetijstvo brez zaščitne carine izročeno svetovni konkurenči.«

O teh razmerah se je razpravljalo na seji deželnega kulturnega sveta (po našem: Kmetijske družbe) v Celovcu dne 5. decembra 1923. Pri tej priliki je izjavil Striessning sledče: »Kmetom se očita, da plačujejo samo 50 odstot. valoriziranega (v zlati valuti) zemljiskoga davka, a dobili smo za to drugih davkov toliko, da smo prišli razmeroma na 19.000 K, ko je zlata pariteta (enakost) 14.400 (1 zlata krona je 14.400 papirnatih krov), to se pravi, približno za 25 odstot je kmetijstvo zdaj višje običaeno kakor pred vojno. Za mero osebno-dohodninskoga davka smo predlagali 30.000 kratni čisti donesek zemljiska, davkarija pobira posebne doklade od vsakega goveda. O blagovnem davku smo mislili, da se pavšalira, a moramo poleg tega pavšala plačevati za vsakega prašiča, ki se zakolje, za vsako desko, ki se na naši žagi užaga za dom, za vsako vrečo žita, ki se za kruh daje v mlin. Tega ne prenesemo naprej.«

In če še dostavimo, da morajo kmetje za posojila plačati 30, 50, celo 60 odstot. obresti, smo dovolj osvetljili položaj kmetijstva v Avstriji in posebno na Koroškem.

Naši kmetijski strokovnjaki.

Vsek stan rabi strokovno izobraženih ljudi, posebno kmetski. Posameznemu posestniku ni dano, da bi preiskoval vrednost in ucinkovitost umetnih gnojil, da bi preizkušal razne zemlje in določil za njo najboljše posvetke, da bi študiral živilske pasme, ki bi se najbolje prilagodile razmeram kakega okraja ter donašale kmetovalcu največje dobičke — te študije in preizkušnje so naloga kmetijskih šol in kmetijskih strokovnjakov, katere plačuje narod. Na podlagi svojih študij in izku-

Živ pokopan.

Po angleškem izvirniku A. Bennettova napisal Paulus. 11. nadaljevanje.

Treba je bilo po tej nevihti le še prijaznega, toplega solnca in nežna cvetka Aleševega koprnenja bi pognala trdne korenine in se bujno razvijala.

In tako solnce je Aleš posijalo! Kar od dveh strani hkrati, iz dobrodušnega obraza matere Barbe in iz ljubeznih rjavih oči vdove Lenke.

Aleš se je oženil in ozdravel, temeljito ozdravel.

Dobro leto je minilo, odkar sta se vzela. Mati Barbara se je par mescev po poroki preselila v večnost, vsa srečna, da je preskrbela svoji Lenki »tako dobrega in skrbnega moža«. In nato sta sama gospodarila.

To se pravi, Lenka je gospodarila sama.

Pokazalo se je namreč, da Aleš prav nič ne razume o gospodarstvu. Vse njegovo delo je bilo, da je »pogledal po gospodarsku«, to je, stopil je po dvorišču, pogledal v hlev in nato odšel po vrtu in po polju na sprehod ter se vrnil k obedu. Ali pa je sedel v svoji sobi, bral in kadol ter delal še nekaj druga, kaj, tega Lenka pri vsej svoji zavednosti in brihtnosti ni mogla dognati.

Eno je vendarle storil za gospodarstvo. Založil je ostanke svoje dedščine, ki jih je imel shranjene v inozemstvu, v delnice lesne družbe »Hrast«, kjer je tudi Lenka imela svoj denar. In od časa do časa je hodil v mesto poizvedovat in popraševat, »kako stojijo delnice«.

Pa Lenka mu njegove lenobe ni preveč zamerila. Malo posestvice ji ni dajalo mnogo dela in povrh ji je pomagal še hlapec. Hinkota je imela bolj za »hišni okrasak«, je pravila in ker ženska pač ne more sama živeti. Pokazala se je z njim ob nedeljah v cerkvi, hodila

z njim na obiske k sosedom in v mesto in se veselila, da se je iz boječega, zapetega Hinkota razvijal zgovoren, družaben človek, katerega je vse rado imelo.

Izpočetka se je seve obnašal Aleš precej štorasto. Pa njegova živahna, zgovorna ženica, ki si ga je znala »oviti okrog malega prsta«, ga je vzela v svojo šolo, ga opilila in ogladila, da kmalu skoraj samega sebe ni več poznal. Pod njegovim vplivom in pod vplivom družbe je njegova plahost in boječnost izginjala kakor sneg na toplem solncu, odločni, samozavestni, podjetni, da, fantovski Aleš Blaž je prihajal na dan. In ko je ozdravila njegova volja, se je pokazala tudi njegova bistromnost, duhovitost in izobraženost v najlepši luči. Takega soseda da še niso imeli, so pravili ljudje.

Le eno napako je kazal. Rad se je zamislil. Nekam se je zasanjal, včasi kar sredi vesele družbe. In tedaj ni bil več za med ljudi. Skril se je, zaprl se je v svojo sobo in kdo ve, kaj je tam delal —.

Aleš je bil srečen.

Končno je našel, česar mu je tako zelo manjkalo v življenju. Mir je imel, nemoteno je živel, za nič se ni bilo treba skrbeti, Lenka je skrbela zanj, mu nežno stregla, uganila je vsako njegovo željo že vnaprej, on pa se je smel mirno vdajati svojim mislim in sanjarjam in — pisanju.

Pa ena reč mu je motila njegovo srečo.

Slabo vest je imel. Kadarkoli mu je rekla Lenka: »Moj ljubi Hinkol!«, vsakikrat ga je zgodilo. Ne sicer ker bi mu bilo žal, da si je nadel Hinkotovo ime, — ampak svoje žene, svoje zveste, ljubezne Lenke ni hotel varati. Njej vsaj bi bil rad povedal svoje pravo ime. In tudi njegov penos ga je dražil. Poznala ga je le kot »tajnika«, kot — slugo Aleša Blaža. To ga jebolelo. Rad bi bil vsaj v njenih očeh veljal za nekaj več. Rad

bi ji bil povedal, da je on tisti slavni pisatelj Aleš Blaž, ki ga je tolkokrat hvalila in mu o njem pripovedovala.

Pa ni mogel.

Ni se sicer več bal svojega imena. Pod vplivom družbe je njegova boječnost izginila. Pa bal se je povestati, da jo je varal, da jo je varal in goljufal ves svet. Bal se je posledic.

Pa čutil je, da bo moralno priti tudi to —.

Ob enajstih je redno sel prinesel pošto.

Pisem Ališ ni dobival mnogo, naročen pa je bil na »Družinski dnevnik«. Iz hvaležnosti je dejal, da je po njegovem posredovanju našel Lenko.

Pot je sela peljala mimo vrta. Navadno je Aleš ob tistem času že slonel na plotu in čakal. Če ga ni bilo, ga je sel z glasnim »Dober dan« gospod Hinkol oponzoril na svoj prihod.

Tudi danes je zadonel njegov pozdrav črez vrt in proti sadonosniku, kjer je Aleš ležal pod drevjem v mehki travni in pisal.

Vstal je in počasi stopal proti plotu.

Pismonaša je posebljena usoda. Vsaj včasi. Posebno za take ljudi; ki ne dobivajo pogoste pošte. Če bi se bil Aleš tega zavedal, če bi bil slutil, da mu utegne neznaniti možiček prinesiti usodo v tej svoji torbici — gotovo bi ne bil meril vrta s takimi brezbržnimi, malomarnimi koraki.

Pa Aleš Blaž se je vživel v mirno, brezbržno življenje, povrh je bil še ves zamišljen v svojo pisarijo, mirno, brezbržno je stopal po zeleni trati, — zadnjikrat v življenju.

»Dober dan, France! Nič posebnega?«

denj stopajo potem kmetijski strokovnjaki med ljudstvo ter ga uče in mu dajejo smernice za uspešno gospodarstvo.

Pred vojno so naši maloštevilni strokovnjaki delali z vso vnemo in vzgledno požrtvovalnostjo za povzdrogo in dobrobit našega kmetijsiva. Akoravno je država štedila pri tej stroki na vseh koncih in krajih, dočim je imela za industrijo vse bolj odprte roke, moramo vendar priznati, da so takrat naši potovalni učitelji na primer dosegli v enem letu na gospodarskem polju več, kakor danes pet okrajnih ekonomov od preobrata sem. Razumevali so dušo kmeta, vglobili so se v njegov težavni položaj, študirali so razmere, gospodarske prilike in neprilike in z ljubezni so se lotevali svojega nestrankarskega posla. Pomislimo samo na ogromno gospodarsko delo, katero so izvršili z novo napravo naših, po trdni uhi uničenih vinogradov.

Sicer je res, da so bili tedaj nihovi službeni predjemki vsaj deloma v skladu s stroški za življenje, kar danes ne moremo reči in da paša pri takih razmerah tudi najjačja moč, vendar pa iz tega še ne sledi, da bi morala pešati tudi strankarska objektivnost in ona globoka ljubezen do vsakega gospodarja, katera je dičila naše kmetijske strokovnjake tedaj, ko je še poveljeval zlati ovratnik avstrijskega »Hofrata«. Sedaj pa je prišlo drugače. Mnogi kmetijski strokovnjaki so namreč po preobratu izgubili visoki cilj svojega poklica izpred oči (čast izjemam!) in so se žalil, posvetili samo strankarskemu delu za Firc in Pucelja. Praktična, nestrankarska podpora našemu kmetijstvu je izostala in če se je kje kaj delalo ali ustavilo od teh mož, se je to storilo samo za in pod zastavo zelene internacionale. Kdor ni prisegel na ta prapor, je postal izdajalec in sovražnik gospodarskega napredka.

Naš kmet in posestnik je radi tega izgubil zaupanje v objektivno sodbo sodnika, kateri bi stal za razpelom s sokolsko čepico na glavi in orjunskeznakom na prsih. Žal nam je, da so mnogi kmetijski strokovnjaki zašli s pravega pota objektivnega delovanja. Nihove zablode na strankarsko polje so bile prvi polom, kateri je zadel naše gospodarstvo v Jugoslaviji. Drugi polom v Kmetijski družbi, bo ostal še mnogo let krvaveča rana na našem narodnem telesu. Upajmo, da »Pokrajinska zveza slovenskih vinogradnikov« ne bo sledila pozkušom v Kmetijski družbi, kajti tretji polom bi bil preveč za naše šibko slovensko gospodarsko telo. Upajmo tudi, da se bodo naši slovenski kmetijski strokovnjaki zopet vrnili nazaj na staro pot, da bodo začeli vsestransko delati tako, kakor so delali pred vojno v blagovlju in narod jih bo zopet spoštoval, ljubil in — poslušal.

Boj surovosti!

Glavni studenc surovosti so brezvestni časopisi, predvsem ostudna krastača, ki se je zavila v lepo ime »Domovina«. Če človek vidi lep naslov »Domovina«, si misli, to mora biti dober časopis. Če pa pogleda vsebino, mora biti prav močnega želodca, ako hoče prebiti vso strupeno vsebino. List je nalač peračunan na to, da brezobzirno podira vse, kar bi moralo biti človeku lepo in sveto. Politika tega lista je strupeno zmerjanje, kakor da bi linitver bruhal iz svojih sedmeh žrel ogenj in stup. Podlistki prinašajo nenravne, opolzke romane, ki strežejo čutnosti in pohujšujejo mladino. Novice iz raznih krajev niso nič drugačna, kakor onemoglo obrekovanje duhovništva in cerkve, brez pravega vspod budnega zrna za ljudsko izobrazbo. Dopisniki so liberalni gostilničarji, ki sa razburjajo ob pridigh, kjer se ljudstvu predčuje pogubnost zapravljanja, ali pa liberalni učitelji, ki hočejo doseči krono nedolžno pre-

»Nič, gospod Hinko! «Družinski dnevnik» in pismo za gospo soprogo.«

»Pa nesite pismo ženi in si dajte naliti kozarec dobrega za južino! Na moj račun! Dnevnik bom pa jaz pregledal tule pod drevjem. Bo za dolgčas.«

»Hvala lepa! Tisto o južni bom že sporočil. Pa z Bogom!«

Aleš je vzel dnevnik in mirno odkorakal kakor je prišel. Pod drevjem, kjer je imel svojo ležišče, je udobno lege, in prižgal cigaretto in začel listati po najnovnejših novicah.

Nič ni bilo posebnega. Le na drugi strani so mu za trenutek obvisele oči na debelo tiskanem stavku: »Lesna družba Hrast učila plačila!«

Le za trenutek, pravim. Finančni strokovnjak ni bil. Nič hudega si ni mislil pod temi besedami. Najmanj pa to, da bi utegnil trpeti tudi njegov in Lenkin denar.

Hladno je listal dalje, zložil končno časopis, ga dal poleg se, si prijetno oddahnil in segel spet po svoji pisariji. —

»Hinko —! Hinko —!« je zadonelo sem od hiše.

Koj pride! — Že obed? je mrmral. »Nekoliko še poležim, naj se juha ohladi.« Ni se mu mudilo, kakor navadno ne.

Pa obed še ni bil pripravljen.

Aleš je našel Lenka v kuhinji. Sedela je pri mizi in si podpirala glavo. Na ognjišču so pojemanje vreli lonci, nekaj se je smodilo. Aleš je vihal nos.

In šele tedaj je opazil prepadli ženin obraz.

»Nekaj se je zasmobil« se je nasmehnil. »Si zato tako prestrašena?«

ganjanih narodnih mučenikov s tem, da obdelujejo v svojem »leibžurnal« župnike in kaplane. Politična smer te giftne krote št. 2 (št. 1 je bil »Stajerc«) je strogo srbskanska in centralistična, zato bruha žveplje in ogenj na poslance SLS, ki bi že bili davno vsi na onem svetu, če bi se le ena tisočinka njih strupenih želj uresničila. Gospodarski del tega lista je v primeru z našimi gospodarskimi članki neznan. Razne novice iz tujih krajov, ali zanimivosti iz zgodovine so prikrajene tako, da se, če le mogoče, včipne kaka cerkvena ali verska naprava ali oseba. V tem oziru je pa pristno liberalen smeričar. Glavni namen je seveda, pri ljudstvu osmešiti kak verski obred ali kakega duhovnika. Sam satan se veseli tega oddelka, tako neumno in zlobno je urejen.

Ljudje, ki jim je poštenost življenja in lepota srca deveta briga, se naslajajo ob tem prepovedanem berelu in ne opazijo, da so že sami postali podobnih názorov. Kako bo tak človek imel spoštovanje do cerkve in njenih zastopnikov, če teden za tednom bere najostudnejše napade na duhovnike in škofe? Ako sliši opomin, naj ne naročuje takih brezverskih listov, mora seveda biti radi tega užaljen, ker je tako zapisano v »Domovini«. Gorje pa vzgoji mladine, kjer šolarji dobe tak list v roki! Že mlado srce se zastrupi z mržnjo proti veri in cerkvi, kar je sicer pravi namen takih listov. Zato pa, verni Slovenci: proč s slabim tiskom, proč s hudičevom gozljajo, proč s strupeno kroto, ki pravi da je »Domovina«. Mogoče je domovina, pa ne slovenska, ampak — peklenska.

PRIZIV PROTI SKLEPU ORMOŠKEGA OKRAJNEOA ZASTOPA.

Ormoški okrajni zastop je v seji dne 30. novembra 1923 na podlagi § 6 zakona z dne 23. junija 1866 dež. zak. štev. 22 sklenil pobirati kot izredni prispevek za nadpoprečno uporabo okrajnih cest znesek 50 din. od vsakega na železniških postajah Ormož, Središče, ozir. Moščanci na- in razkladalnega tovornega blaga, katero se prevaža po okrajnih cestah ormoškega okraja, izvzemši preselitveno blago. Prispevke se računa za vagon 10 ton, ter se pri večji teži sorazmerno zviša.

Proti temu sklepu je vložilo ormoško vinarsko društvo v odprttem roku priziv, in sicer iz sledečih vzrokov:

1. Ako se izvede ta sklep okrajnega zastopa, se počeajo stroški za vsaki, v teh postajah natovorjeni vagon vina za 100 D, kajte 50 D se bode glasom tega sklepa računalno z raztovorjenje vagona (prazna posoda) 50 D pa za polnjene vagona.

2. Bi se tudi druge vinogradniške potrebščine, katera na primer galica, žveplo, umetna gnojila itd. podražila za 50 D pri vagonu.

3. V sedanji vinski trizi nikakor ne gre, da bi se vino in potrebščine vinogradništva tako izredno obremenila od domačih zastopov, posebno, ker je splošno znano, da nosi vinski pridelek največje davke v obliki zemljiškega davka, osebnodohodniškega in konsumnega davka ne glede na visoko procentne tozadne pribitke in doklade.

4. Iz navedenih vzrokov je umetno, da plača vinogradništvo ormoškega okraja tudi največji del 490 odstotnih okrajnih doklad, in bo novo obremenjenje vinskih transportov, posebno za slaba in manjvredna vina iz leta 1922, in za vina iz pasivnega leta 1923 ne preneslo, razen tega bi ta dajatev tudi odtek naših vin silno otežkočila.

5. Nova obremenitev vinskih transportov, pa ne bi obremenjevala samo producente, ampak vsled poslabšanja gmotnega položaja tudi naše viničarje.

Ako že zahtevajo interesi našega okraja novi »ku-

«Seveda — zasmobil! Zgorelo je Hinko, — najin denar!«

Aleš je začuden gledal.

»Zgorel — denar —?«

»Hinko —! Uničena sva! Družba »Hrast« je učila plačila! Najin denar je izgubljen!«

Sedaj se je Aleš zasvetilo. Strah ga je prikel, tembolj, ko je videl preplašeno ženo.

Nervozno je poiskal časopis.

»Ah, da — zares! Bral sem nekaj v »Družinskem dnevniku«. — Tule je! — Pa misliš da je tako hudo?«

»Hudo —? O ti —!«

Skoraj se je ujezila. Pa saj ga je poznala, svojega Hinkota, da je bil neveden in nedolžen kakor otrok v zadevah gospodarstva in denarja.

Mirno je nadaljevala:

»Hudo —? Najina sreča bo, če dobiva par odstotkov od tega, kar sva naložila v delnice! Najbrž pa nič! — Tule pogled, kaj mi piše najin pravni zastopnik!«

Aleš je strmel v pismo. »Torej so tudi delnice izgubljene —?«

»Vse! — In od česa naj živiva —? Od tele pedi zemlje —? O Bog!«

Srepo je gledal Aleš jokajoč Lenko. Zdelen se mu je, da so ženine besede očitek zanj, ki ni nič delal, ki ni ničesar razumel in je puščal vso skrb ženi. Vest ga je pekla in sram ga je bilo. Zavedal se je, da je kot mož sedaj on dolžen svetovati in pomagati.

»Kaj naj storiva?« je zastokala Lenka in ga gledala z objekanimi očmi.

Obračal je pismo med prsti. Nekaj je moral reči. To je zahtevala njegova moška čast.

luk« v tej obliki in da se začnemo po srednjeveških metodah omejevati in postavljati dosedanjemu prometu zopet okrajne »colninske šrange« potem zahteva Vinarsko društvo vočigled od 1—5 navedenih dejstev, da se vsaj naše vino kot najvažnejši proizvod našega ormoškega okraja oprosti te transportne obremenitve po 50 D za vsak vagon.

Toliko v pojasnilo našim vinogradnikom.

Sv. Bolenk pri Središču, dne 12. decembra 1923.

Robert Košar, t. c. predsednik.

Sejmi za živino zopet odpri.

Radi živalske kužne bolezni (slinovke in parkljevke) je pokrajinska uprava v Ljubljani zadnjo jesen na predlog uradnih živinozdravnikov prepovedala živinske sejme na Slovenskem Štajerskem. Tozadne uradne prepovedi, ki so se nanašale na prepoved sejmov v Mariboru in Ptiju, so izšle dne 20. septembra, 6. in 30. oktobra ter 13. decembra 1923. Živalska kuga je okužila na Slov. Štajerskem nad 80 občin, največ v okraj. glavarstvih Murska Sobota, Maribor in Ptuj. Slinovko so zanesli tokrat v naše kraje živinski barantači z bušami iz Hrvatske in Bosne. Vsled tega je trpel slovenski živinorejec veliko škodo. Brezvestni ljudje so izrabili položaj, ter so med ljudstvom širili vesti, da sejmi sploh ne bodo več odpri, da ne bode nobenega izvoza živine ter da bodo cene še bolj padle. Tako so ti ljudje oškodovali pri nakupovanju živine nepoučene živinorejce za velike sote. Krivi pa so pri tem tudi ljudje sami, ker ne čitajo naših časopisov, na primer »Slovenskega Gospodarja«, ki poroča o cenah živine na drugih sejmiščih.

Tako je na primer v Šentlenartskem okraju nek brezvestnež oškodoval kmetico-vdovo. Dotična kmetica je imela na prodaj par lepo rejenih volov. Tehtali so 1580 kg žive teže. Za take vole bi bila primerna cena vsaj 56 K za en kilogram. Barantač pa je vodil slike razvoj cen živine v silno slabu luči. Pravil ji je, da cena strašno padajo, in da še bodo bolj padle. Res jo je preseplil. Prodala mu je vole kilogram žive teže po 42 K. Kmetica je torej dobila za vole 66360 K. Po dnevnih cenih a 56 K za 1 kg žive teže pa bi morala dobiti 88480 K. Vdova je torej prodala vole za 22.120 K preoceni. To je posamezen slučaj. Na enak način so brezvestnež oškodovali mnogo živinorejcov.

Poslanci Slovenske ljudske stranke so od oktobra naprej neprestano dregali politično oblast, naj otvoriti živinske sejme. Poslanci Falež in Žebot sta meseca novembra in decembra trikrat posredovali v Ljubljani pri pokrajinski upravi ter pri okrajnih glavarstvih. Isto je storil tudi poslanec Vesenjak. Poslanci so dozneli, da tiči glavna krivda zaprtja sejmov, ker občinski uradni okuženi občini niso poslati uradnega poročila, da je kuga ugasnila. V »Sloven. Gospodarju« so se nato opozorili župani, naj pošljejo poročila takoj uradnim živinozdravnikom. Večina občinskih uradov je svojo dolžnost vestno izpolnila. Nato so poslanci SLS prosili pri vladu, naj pošlje uradnega živinozdravnika v okužene občine, da dožene, ali je živila še bolna ali ne. Pokrajinska uprava je poslala višjega živinozdravnika dr. Rajača iz Ljubljane v prizadete občine. Ko se je ta gospod sam prepričal, da je zahteva naših poslancev potoviti sejmov opravičena, je vlada našemu predlogu ugodila. Dne 29. decembra 1923 je preklicala prepoved živinskih sejmov in jih odprla.

V »Uradnem listu« št. 1 z dne 7. januarja 1924 je na strani 6 objavljen razglas št. 4049, ki določa:

»Ker je živalska kužna bolezen slinovka in parkljevka prestala, se razveljavljajo vse omejitve v prometu živin in parkljarji, ukazane z razglasi dne 20. septembra, 6. okt.

«Mislim», je dejal počasi, »da bi bilo treba predvsem iti poprašati, kako stvari stoje —.«

»Kam?«

»I no —. K vodstvu družbe —, k našemu odvetniku —.«

»In potem —?«

»Saj bomo zvedeli. Sama si rekla, da se da morebiti še kaj rešiti. In če ne —.«

»Pa kaj bova s tistimi ostanki?«

Aleš je nagubal čelo. Odločnost se je začrtala na njegovem obrazu.

»Treba bo poiskati novih denarnih virov —!«

Neverno se je nasmehnila.

To ga je zbadlo.

10. oktobra in 13. decembra 1923. V veljavi ostanejo le odredbe, ki so jih uprenila okrajna politična oblastva glede krajev in dvorcev, zakuženih po slinovki in paraljevki. To se pravi po domače: Vsi sejmi so zopet odprt. Zaprtje velja samo za one občine, kjer še živina ni ozdravela.

V Mariboru se vrši prvi sejem za govedo in konje v torek, dne 22. januarja, za svinje pa že v petek, dne 28. januarja. V Ptiju je bil razglašen prvi sejm že za torek, dne 15. januarja. Zupani iz neokuženih občin točaj smejo po veljavnih predpisih izdajati živinske potne liste.

Dodatano je omeniti, da so kot okužene v naših krajih proglašene še naslednje občine: Bizeljsko, Kapele, Žakot, Pristava pri Ljutomeru, Čentih, Dobrovnik, Dolna Lendava, Filovci, Gomilica, Ivanci (v Prekmurju), Lipa, Murska Sobota, Nedelica, Radmožanci, Renkovci, Strehovci, Turnišče, Žitkovci, Kicar, Ločič, Mezgovci, Ragoznic, Samožani Slatina-okolica, Sv. Andraž v Slov. gor., Sv. Urban, Trnovska vas, Zavrič, Slovenjgradec in Velenje. Največ občin je še torej okuženih v Prekmurju. Mariborski okraj je pa popolnoma prost. Ako so gorej imenovane občine že proste živalske bolezni, naj gg. župani nemudoma pošljajo uradno poročilo okrajnemu glavarstvu.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Posvetovanje Male antante je sicer točno izčrpalо dnevni red kar se tiče pojedin, čajank in zabav, katerim pa ni prisostvoval noben Hrvat in noben Slovenec, kar so tuji prav dobro opazili, — drugače se je pa mnogo nameravanega odložilo in tudi izjašnilo. Čehi so pribesli na konferenco svojo že gotovo pogodbo s Francijo. Ta pogodba je od naše in rumunske strani sicer odobrena, ni pa točno posneta in obvezna, kakor se je pričakovalo.

Od češke strani se je predlagalo zblížanje z Rusijo in tudi Franciji bi bilo prav, če bi države Male antante storile prehod do Rusije. Za zblížanje z Rusijo se je iz oziro koristi zavzemal tudi naš zunanjji minister, a naenkrat se je na konferenci nepoklican pojavil diplomat Spalajkovič, ki je zagrizen nasprotnik današnje Rusije, ker v njej ne bi mogel tako sijajno živeti kot nekdaj pri carskem dvoru. Spalajkovič je v glavnem glasilu radikalov v Beogradu »Samoupravi« napisal članek, ki zavrača vsako zblížanje z Rusijo, imenuje vse, ki se za sporazum zavzemajo, podkupljenje ter celo trdi, da bi se okrog ruskega sovjetskega zastopnika v naši državi zbirali vsi protidržavni Hrvati, Slovenci in Makedonci. Ta odurni in zlobni Spalajkovičev izpad je dosegel svoj cilj, da se je rusko vprašanje odgodilo. — Ob sklepku konference je kratko rečeno ostalo vse pri starem: vsaka država lahko gre v marsičem ali pa v vsem svojo pot.

Ob koncu konference je pa vzbudila veliko presenečenje objava naše vlade, da je dosežen sporazum z Italijo. Italijani so dosegli, kar so hoteli, samostojnost Reke je žrtvovana v protislovju z rapallsko pogodbo, naša država pa dobi Baroš in Děto ter seme 50 let uporabljati tudi reško pristanišče. Italijanski listi proslavljajo polno zmago Italije ter naglašajo, da so se pogajanja že davno izvršila in zaključila v največji tajnosti, ko je Italijanski zastopnik hodil tajno na dom Pašiča in našega zunanjega ministra. Še danes niso poučeni vsi člani naše vlade o popolni vsebini sporazuma in pogodbe, o sodočevanju naroda pa pri Pašičevi politiki že tak ni niti govora.

Ministrski svet je na svoji seji razpravljal na podlagi sklepov konference Male antante o posojilu Madžarski. Tudi ministrski svet je zavzel stališče, da je treba od Madžarske zahtevati gotove varnosti in jamstva glede uporabe posojila, zlasti da se ne bo porabilo za oboroževanje, in pa da Madžarska predvsem izpolni vse določbe trianonske pogodbe. Naša vlada zahteva zastopstvo v kontrolni komisiji za vporabo madžarskega posojila. Niti naša vlada, niti Malo antanta ne moreta Madžarski dovoliti posojila, dokler Madžarska ne izpolni svojih finančnih obveznosti, ki jih ima do držav Male antante.

Sklicanje skupščine, nameravano za pretečeni pondeljek, se je zopet odložilo ter se izvrši najbrž drugi teden. Nenadna redukcija (odustop iz službe) velikega števila uradnikov je izvzvala v vseh zagrebških krogih splošno ogorčenje. Doslej je reduciranih samo v gospodarski stroki okoli 150 uradnikov. Mnogi zavodi so vsled redukcije naravnost uničeni, kakor na primer visja gospodarska šola v Križevcih, kjer so od ravatelja do najmlajšega učitelja vsi odpuščeni, izvzemlji slug. V oddelku za notranje zadeve je reduciranih nad 200 uradnikov, med temi tudi banski svetnik g. Zorčič. V mnogih uradih počiva vse delo, ker je uradnike iz strahu pred laktoto vse veselje do dela minilo.

V GRČIJI

so se začasno duhovi malo pomirili, ker je določeno glasovanje glede vladavine, samo najvnetejši republikanci, katerih je mnogo tudi med oficirji grozijo, da ne bodo priznali morebitne glasovalne odločitve v prid monarhiji in da so pripravljeni v tem slučaju proglašiti republiko tudi s silo.

NEMCIJA.

V Berlinu smatrajo 1. februar za najstrašnejši dan, do katerega se more državo finančno vzdržati. Državne blagajne so prazne. Brezposelnost narašča z vsakim dneom in položaj uradništva je brezupen. Njihovi pre-

jemki so znižani na najnižjo stopnjo. Skoro vsi so se zadolžili za celo februarsko plačo. Nekaj upanja polegajo na predplačila davkov za leto 1924, ki morajo biti vplačana do 15. februarja. Plačati pa bodo mogli samo trdnejši podjetniki, medtem, ko tega ne bodo zmogli manjši trgovci, obrtniki in uradništvo. Vlada se mora odločiti za ostrejše odredbe proti onim, ki so se v pretečenem letu polastili kapitalov.

V ANGLIJI

bo v kratkem delavska stranka prevzela vlado. Tudi liberalci so trdno odločeni, da mora pasti dosedanja Baldwinova vlada, ker nima več zaupanja v spodnji zbornici. Delavska stranka bo poslala svoje člane tudi v odškodninsko komisijo in potem bo začel nov in ostrejši veter v zunanjosti politiki. Pred vsem bo Anglija pod novo vlado nastopala proti vojnim zvezam in nakanam in brezobjirno bo začela iztirjavati dolgov, kar bo najteže zadelo Francijo.

NA POLJSKEM

se je kovala fašistično-monarhična zarota, katero je pa vlada pravi čas razkrila ter voditelje, med njimi več visokih oficirjev, v Varšavi zaprla. Pri zasačenih se je našlo dovolj pismenih dokazov nameravane monarhičnega preobrata.

Naša zborovanja.

Shod na Ceršaku se vrši v nedeljo, dne 20. t. m. ob 3. uri popoldne pri »Starem Lencu«. Govori gospod poslanec Žebot in tajnik Strokovne zveze Semenič.

Ribnica na Pohorju. Pri nas ima v nedeljo, dne 3. februarja po ranem sv. opravilu gospod poslanec Vlad Pušenjak shod v gostilni pri Petrunu.

Tinje na Pohorju. Pri nas ima v nedeljo, dne 20. t. m. po sv. maši gospod poslanec Falež shod pri cerkvi.

Petrovče. Pri nas se vrši v nedeljo, dne 20. t. m. po sv. maši shod SLS. Poroča gospod poslanec Krajnc.

Iz delovanja naših poslancev.

V Slivnici pri Mariboru se je dne 2. prosinca 1924 zbraloprav lepo število naših vrlih odbornikov in zaupnikov krajevnih organizacij: Slivnica, Hoče, Fram, Miklavž, Rogozna in Rače. O političnem položaju je govoril poslanec Falež, o zahtevah in potrebah okraja g. Florjančič in poslanec Falež, o potrebi dobre organizacije SLS in agitacije za naše časopisje poslanec Falež in Jožef Kolman ml. Nato se je razvil živahan razgovor o raznih gospodarskih in političnih zadevah, v katerega so posegli večinoma vsi zborovalci, ki so končno izrekli zaupnico poslancu Faležu in celemu Jugoslov. klubu.

Na Črešnjevcu je bil dne 30. decembra 1923 po rani sv. maši precej dobro obiskan shod SLS. Poslanec Falež je v svojem nad poldrugournem govoru poročal o političnem položaju ter o delu in bojih Jugoslovanskega kluba zoper krivice, katere nam naklada beografska vlada in o borbi za avtonomijo. Ovgel je vse laži, katero širijo naši nasprotniki ter v jasni luči pokazal prave krivce splošne nezadovoljnosti. Zborovalci, sami ugledni možje in tudi par samostojnežev, so z veliko napetostjo sledili govoriku ter soglasno odobravali delo naših poslancev in izrekli Zahvalno in zaupanje svojemu poslancu Faležu in celemu Jugoslov. klubu.

V Slov. Bistrici se je dne 3. januarja vršil pod predsedstvom g. kanonika Cerjaka zelo lep shod zaupnikov SLS. Poslanec Falež je v dobro uro trajajočem govoru med živahnim odobravanjem zborovalcev podal sliko o političnem položaju in poročal o delu in bojih Jugoslov. kluba za avtonomijo in pravice ljudstva. Z neovrgljivimi dokazi je ovrgel laži, katero širijo naši nasprotniki po svojih ljudstih zoper SLS in pokazal resnične krivice sedanjih razmer. Govorili so še: gg. kanonik Cerjak, Hinko Grič, Pavel Žebošnik in J. Polanec. H koncu je še govoril post. Falež o potrebi organizacije in časopisa s pozivom na zaupnike, da izvedejo organizacijo po vseh vseh in upeljejo naše poštene liste v vsako družino. Poslancu Faležu in celemu Jugoslovanskemu klubu se je izrekla zaupnica, na kar se je shod s trikratnim »živjol« Jugoslovanskemu klubu zaključil.

V Ločah je bil v četrtek, dne 10. januarja zbor zaupnikov za konjiški okraj. Prišli so možje-zaupniki v velikem številu iz Loč in sošednih župnij. Poslanec dr. Hohnjec je podal obširno poročilo o položaju in naši državi in v drugih državah, o delovanju naše stranke, o počenjanju centralističnih strank, ki nosijo vso odgovornost za sedanje težke razmere v naši državi. Zaupniki so popolnoma odobravali delovanje Slovenske ljudske stranke in njenih poslancev, katere pozivajo, naj vztrajajo v boju zoper centralizem in za avtonomijo Slovenije. Centralistične stranke pa, kakor demokrate, samostojnežev, socialne demokrate in nemško stranko zadeva najhujša obsodba slovenskega ljudstva. Zaupniki so tudi v posebni rezoluciji ostro obsodili nastopanje svobodomiselnega učiteljstva zoper katoliško cerkev in njene pravice na šolo. Srbsko učiteljstvo se je postavilo na celo splošnemu gibanju med liberalnim učiteljstvom, da se katoliškemu duhovniku zabrani pot v šolo ter da veronauk podučuje svetni učitelj. Zaupniki slovenskega ljudstva v konjiškem okraju odločno obsojajo liberalno učiteljstvo gonjo ter izjavljajo, da ne bodo nikdar privolili v to, da bi katoliška Cerkev izgubila svoje pravice na šolo in versko vzgojo mladine.

Shod in sestanki poslanca Bedjaniča. Dne 2. januarja je imel g. poslanec Bedjanič zelo dobro obiskan shod zaupnikov SLS v Ormožu. Poročal je o sedanjem političnem položaju. Po poročilu se je razvila živahnna debata. Zborovalci so stavili na poslanca razna vprašanja, na ka-

ter je dal pojasnila. — Pri Sv. Barbari v Halozah je imel isti poslanec dne 3. januarja sestanek zaupnikov SLS, ki pa se je razvila nad vse pričakovanje dobro obiskan shod. Pri zadnjih volitvah je imel Radič tukaj večino, sedaj pa so proti Radičevi politiki in za SLS. V debati o podatinih zakonih, v kateri je poslanec dal pojasnila, so bili zborovalci posebno veseli proste žganjekuh in vsaj omejeno odpravljenega desetka. — Pri Sv. Trojici v Halozah je dne 4. januarja sestanek zaupnikov SLS klub slabemu vremenu ravno tako lepo uspel, kakor pri Sv. Barbari.

Shodi in sestanki poslanca Krajnca. Dne 2. t. m. je imel poslanec Krajnc sestanek zaupnikov SLS pri Sv. Jurju ob Taboru. Udeležba je bila izredno velika, vse župnije so bile zastopane. Poročil g. poslanca je sledila debata o zahtevah in željah okraja in organizacije. Nazadnje so bile sprejete sledeče resolucije: 1. Zaupnica posl. in celemu Jugoslovanskemu klubu; 2. zahteva, da se davečne oblasti pri odmeri dohodninskega davka ozirajo na prejšnji slabi dve letini; 3. da se po naših šolah učijo otroci cirilico in srbskega jezika šele zadnji dve leti, ne pa koj v začetku. Sestanek je trajal nad tri ure. — Na isti način se je vršil sestanek zaupnikov SLS dne 3. t. m. v Celju in dne 5. t. m. v Brežicah. Udeležba povsod nepridržljivo velika, vse župnije zastopane.

Shodi in sestanki poslanca Kugovnika. Na Prevaljah se je vršil dne 1. januarja shod SLS. Kmetje, obrtniki in delavci so se shoda udeležili v prav lepem številu. Poslanec je razložil navzočim delovanje Jugoslov. kluba, podal sliko sedanjega političnega stanja in navduševal k vztrajnosti do naše končne zmage. — Dne 2. januarja se je vršil ravno v istih prostorih sestanek zaupnikov SLS prevaljskega okraja. Pri tem sestanku je vzbudilo posebno pozornost, da se Mežiska dolina tako živahnim zanimajo za politično življenje. Zlasti je presenetila udeležba iz oddaljenih krajev. V enournem govoru je g. poslanec Kugovnik obravnaval sedanje politično situacijo. Pri točki zahteve okraja so zborovalci posebno povzdržali zahteve staršev o šolskih počitnicah, ki na sedanjem način nikakor niso primerne; dalje o poštnih razmerah Prevalje—Mežica—Črna; mali kmetje so se tudi posebno pritoževali proti gozdarski oblasti, namreč proti visokim dijetam, ki jih zaračunajo pri ogledih itd. Zaupniki so se razšli v prepričanju, da jaje naša pot prava in da vztrajamo v boju še vnaprej. — V soboto, dne 5. januarja, se je vršil v Laškem sestanek zaupnikov SLS laškega okraja. G. poslanec Kugovnik je poročal o političnem položaju. Zaupniki so z zanimanjem sledili njegovim izvajanjem in prislih k koncu govoru do zaključka, da se vodstvu SLS lahko vsestransko zaupa. Izrekla se je v tem smislu zaupnica poslancu ter vodstvu SLS. Resolucija, sklenjena na sestanku, vsebuje krajevne potrebe ljudstva in se je izročila merodajnim mestom v izvršenje. — Na dan sv. Treh kraljev je imel g. poslanec shod v Razborju pri Loki. Ta shod nam je pokazal razliko omikanosti in resnosti naših pristašev od pristašev Samostojne kmetijske stranke. Naš poslanec g. Kugovnik je obrazložil parlamentarno delovanje SLS in težek boj, ki ga bojujemo za našo avtonomijo, vzpodbujal k vztrajnosti in ovrgel laži naših nasprotnikov. Zadnje je navzoče nasprotnike precej razburilo in so hoteli shod motiti, a se jim to ni posrečilo. Ljudstvo je končno prišlo do prepričanja, da je pot SLS prava.

Slovenigradec. Preteklo nedeljo se je vršilo pri nas zelo dobro obiskano zborovanje SLS. Poleg najuglednejših mož in mladeničev iz mesta in okoliških župnij smo opazili udeležence iz Razbora in Št. Ilij. Poslanec Vlado Pušenjak je v skoro dveurnem govoru obravnaval najvažnejša vprašanja iz zunanjine in notranje politike, osobito z dejstvi in dokazi iz dobe vlade demokratov in samostojnežev razkrinkal lažnivo pisanje »Jutra« in »Kmetijskega lista«, ki delata za grehe prejšnje koaličske vlade odgovorne sedanje poslance SLS. Demokrati in samostojni ne povedo ljudstvu, da so leta 1922 glasovali za vojni kredit 3200 milijonov krov in da vojni minister letos račun tega davaljenja zahteva 800 milijonov krov, ne povedo, da so z davčnim zakonom leta 1922 poleg znatno zvišanih dosedanjih davkov zahtevali še davek na delo in na premoženje, ne povedo, da so v proračunu (predloženem meseca novembra 1922) zahtevali povišanje davkov za 2600 milijonov krov, dočim je sedenji minister zahteval le povišanje za 2044 milijonov krov, ne povedo prav nič o uporabi ameriškega posojila v znesku nad 5000 milijonov krov in o vzrokih, zakaj se niso začele graditi obljužljene železnice. Izvajanja govornika glede pisanje liberalnih listov in glede postopanja demokratov in zemljoradnikov meseča decembra 1923, ko niso upali pri zakonu o francoskem posojilu ne za in ne proti glasovati ter s tem dali potuho vladi, ki bo vrgla 6000 milijonov krov za neke stare francoske puške, so napravila globok utis. Da pride v redne razmere in do boljšega gospodarstva, hočemo boj proti centralizmu nadaljevati in ne prej negati, dokler ne dosežemo avtonomije.

Zavodnje pri Šoštanju. Dne 7. januarja t. l. je imel g. poslanec Krajnc zelo dobro obiskan shod. Poslancev poročilo je trajalo poldrugo uro. Ljudstvo je glasno pritrjevalo. Tudi nasprotniki so se ga udeležili, a nobeden ni nasprotoval. Izrekla se je zaupnica poslancem Jugoslov. kluba, posebej še g. poslancu Pušenjaku. Zborovalci pozivajo gg. poslance, naj še nadalje vztrajajo v boju za avtonomijo in za pravice slovenskega naroda. — V Galiciji je imel posl. Krajnc na Novega leta dan prav dobro obiskan shod.

Rogatec. Na okrajni sestank se je klub ostri zimi zbral precej lepo število odbornikov in zaupnikov SLS. Na sestanku je poročal poslanec Vrečko v nadenournem govoru o političnem delovanju Jugoslovanskega kluba ter o političnem položaju sploh. Navzo

Korošču zahvalo in neomajno zaupanje. Izrazili so obenem tudi svoje zahteve: 1. Zgraditev železniške zvez Rogatec—Krapina; 2. znižanje zemljiškega davka; 3. protest proti uvedbi kuluka v Sloveniji; 4. posebno naročito se je naglašala zahteva po avtonomiji Slovenije. Končno je g. poslanec govoril o zadružništvu in sicer: mlekarskem, strojnem i. dr. Posebno je priporočal, da vsak zaveden kmet, obrtnik itd. naj vlada svoje prihranke edinole v naše posojilnice, v slučaju potrebe se tudi poslužuje le naših hvalo g. poslancu in celiemu Jugoslovanskemu klubu za posojilnic. Sestanek je zaključil g. dekan Šalomon z začetom energičnega nastopa v narodni skupščini.

Podsreda. V nedeljo, dne 6. t. m. se je vršil pri nas javen shod SLS, na katerem je v poldrugournem govoru poročal o političnem položaju poslanec Vrečko. Zborovalci so enoglasno obsodili vse nakane nasprotnikov proti naši stranki, ki jih je razkril gospod poslanec in so njemu in celiemu Jugoslovanskemu klubu izrekli popolno zaupanje. Nato je govoril tajnik Ivan Deželak, ki je posebno vzpodbujal zborovalce k vztrajnosti v boju za avtonomijo.

Veliki kamen. Krasno uspeli shod se je vršil v nedeljo, dne 6. t. m. popoldne v prostorih gospoda Ivana Šerbec, posestnika in gostilničarja v Velikem kamnu. Mnogoštevilnim zborovalcem je poročal o političnem položaju in o vseh krivicah, ki se godijo Slovencem poslanec Vrečko. Zborovalci so gospoda govornika mnogokrat prekinili z živijo-klici njemu in celiemu Jugoslovanskemu klubu. Zborovalci so izrekli popolno zaupanje dr. Korošcu in celiemu Jugoslovanskemu klubu. Da se je shod tako krasno vršil, gre največja zasluga gospodu Ivanu Šerbec, ki sam dejansko s svojim vzgledom ljudstvo uči krščanske pravčnosti.

V Dobovi se je vršil dne 6. januarja dobro obiskan shod SLS. Govorila sta poslanci Krajnc in Bedjanič o političnem položaju. Radičevci v Dobovi vedno bolj prihajajo k SLS.

Naše prileitve.

Lepa priložnost se nudi tudi okoličanom, kakor meščanom Maribora, da si v nedeljo, dne 20. t. m., ogledajo Anton Medvedovo dramo »Posestrimi« in burko »Rusofil«, ki ju uprizori naše kat. dijaščvo ob 5. uri popoldne v Lekarniški ulici 6 I. Dvorana bo zakurjena. Vstopnice se bodo dobile v petek in v soboto v prodajalni Cirilove tiskarne po sledenih cenah: sedeži I. vrste 8 dinarjev, II. vrste 6 dinarjev, III. vrste 4 dinarjev. Stojisci 2 dinarja. Dijaško stojisce 1.50 din. K predstavi ste vsi uljudno vabljeni.

Polzela. Občni zbor abstinenčnega kluba »Višnjev križ« na Polzeli pri Celju se vrši v nedeljo, dne 20. t. m., ob 3. uri popoldne, v klubovih prostorih. K obilni udeležbi vabi odbor.

72

POPRAVITE VOLILNE IMENIKE.

Zakon o volilnih imenikih določa, da se isti vsako leto od 1. do 31. januarja popravljajo. Občinski uradi imajo dolžnost, da sami uradno izvršijo poprave imenikov in o tem uradno poročajo okrožni sodniji.

Ker se bodo letos vrstile v Sloveniji občinske volitve ter morda tudi volitve v oblastne skupščine, naj župani skrbno uradno popravijo imenike. Vsakdo pa naj tudi sam pazi, da bo že sedaj vpisan v imenik. Pojdite sami v občinski urad, preglejte volilne imenike. Če vas ni v imeniku, zahtevajte, da vas takoj vpišejo. Po volilnem zakonu ima vsak moški (naš državljan) pravico do vpisa v volilni imenik za volitve v narodno skupščino (za poslance) in za oblastno skupščino (deželni zbor), ako biva od 1. januarja že 6 mesecov neprestano v dotedni občini. Za občinske volitve pa je veljavno enoletno bivanje v občini. Volilec mora biti 1. januarja 1924 vsaj 21 let star.

Popravek volilnega imenika se zahteva od občinskega urada ali ustremeno ali pismeno. Pismena reklamacija pa se napiše sledede:

»Občinski urad v Krčevini.

Podpisani Tomaž Golob, železničar v Krčevini hiš. štev. 91 nisem vpisan v volilni imenik za občinske volitve (za narodno in oblastno skupščino). Zahtevam, da se volilni imenik popravi in da se me vpiše kot volilca v volilne imenike. Sem rojen dne 4. junija 1898, sem pristojen v občino Sv. Jurij ob Ščavnici, torej jugoslovanski državljan in bivam že od 31. decembra 1922 neprestano v tej občini. Dokaz za to moji priloženi dokumenti in moja prijava pri občinskem uradu oziroma potrdilo mojega hišnega gospodarja, da že od 31. decembra 1922 nepretrgoma bivam v tej občini. Zahlevam, da se mi izda potrdilo o vloženi reklamaciji.

V Krčevini, 20. januarja 1923.

Tomaž Golob, železničar.«

Na pismene reklamacije ni treba prilepititi nobenega kolka, ker je vsaka volilna listina prosta vseh taks.

Vsek volilec ima tudi pravico zahtevati, da se brišejo iz volilnega imenika ljudje, ki so umrli, ali se preselili iz občine.

Vsako reklamacijo in popravek mora župan takoj vpisati v vložni zapisnik (ne v imenik) in v poseben seznamek. Tekom pet dni mora občinski urad (reklamacija komisija) reklamacije rešiti. Kdor je zahteval popravek (vpis) volilnega imenika, mora takoj dobiti od občinskega urada pismeno obvestilo, da se je reklamaciji ugodilo. Reklamant mora sprejem rešitve pismeno potrditi. Ako je reklamacija odklonjena, se sme prizadeti pritožiti tekom 3 dni na pristojno okrožno sodišče.

Rešitev reklamacij morata poleg župana podpisati vsaj še dva člena reklamacijskoga odbora. Občinski urad mora svojo rešitev reklamacij poslati uradno v dveh dneh okrožnemu sodišču z vsemi akti, ki se našajo na zadevo. V volilni imenik se vpiše reklamirani še le tedaj, ko je sodišče končnoveljavno odredilo njegov vpis.

Tedenske novice.

Sprememba pravil pravčnih društev. Vsa kat. pravčna društva lavantinske škofije opozarjam, da naj sklicejo kaj, ko prejmejo od Prosv. zvez v Mariboru nova pravila, občni zbor izobraževalnega društva in na njem sprejmejo nova pravila. Potem napravite prošnjo na okr. glavarstvo za spremembo pravil, priložite prošnji pet izvodov novih pravil in stara pravila ter zapisnik obč. zborna, na katerem so se sprejela nova pravila. Prošnja mora biti kolekovana s 5 dinarij, vsak izvod pravil po 2 dinarja in priložiti je treba še kolek za 20 dinarjev za odgovor. Nova pravila dobite v najkrajšem času. Prošenj na glavarstvo pri nas ne bo vlagala Prosvetna zveza, kakor na Kranjskem, temveč jih morajo vlagati društva sama.

+ Smrt znanega duhovnika. Zadnjo soboto je umrl v Mariboru, ko je obiskal svojo sestro, znani minoritski pater g. Lenart Vaupotič. Blagopokojni je že dolgo časabolehal na sladkorni bolezni, odrezali so mu celo nogo in zadnjo soboto mu je tudi ta bolezen upihnila življensko luč. Rajni je bil dolgo vrsto let gvardijan v minoritskem samostanu v Ptiju in župni upravitelj pri Sv. Trojici v Halozah. Iz Maribora so prepeljali njegovo truplo v ptujski samostan, kjer je bil pokopan minuli pondeljek. Gospod Vaupotič je bil doma v Ormožu in rojen leta 1867. Bodil mu ohranjen trajen spomin in večni pokoj njegovi duši.

Mariborske novice. Zadnje dni so se vršili po vseh okrajih Maribora dobro obiskani shodi naše stranke. Na vseh teh shodih ter sestankih je poročal o političnem položaju in o delu za bodočnost poslanec Žebot. Praznik Matere milosti v frančiškanski cerkvi se bo obhajal letos dne 5. januarja. Slavnost se bo začela zjutraj ob 6. uri slavnostno sv. mašo in pridigo dr. Medveda. Ob pol 10. uri bo druga pridiga in zpopet slovenska sveta maša. Popoldne ob tretji uri bo zpopet pridiga. — Iz Zagreba se je priklatil v Maribor nevarni vlamilec Hubert Potocnik. V Mariboru se je hitro lotil svojega posla in v par dneh okradel sedem strank. Odnesel je iz njihovega stanovanja, kar mu je prišlo pod roko, največ pa je okradel oblike. Ko je že v Mariboru prišel na svoj račun, se je hotel odpeljati nazaj v Zagreb. Policija ga pa je aretirala v zadnjem trenutku, ko je hotel vstopiti v zagrebški vlak obložen s težkimi kovčagi, polnimi ukrajenih predmetov. Aretiranca so takoj odpremili v polic. komisariat, da ga zaslišijo. Ko pa je čakal zastražen na hodniku policijskega poslopja, se je nenadoma izmuznil iz rok stražnika, odpril okno ter po strelovodni žici, napeljani ob zidu, kakor veverica splezal na streho, od tu pa se je spustil v Solsko ulico. Predno so se osupli policijski zavedli, je on že zdavnivo izginil. Svoje svobode pa se ni dolgo veselil. Ker se je pri skoku na ulico malo pobil in ker so mu na policiji odvzeli ves denar, je moral ostati v Mariboru. Ker pa ni mogel živeti brez vseh sredstev, je hitro obiskal par stanovanj ter ukradel, kar je našel. Postal pa je preveč predren, ter ponujal ukradene stvari v kavarni na prodaj. Neki policijski uradnik ga je opazil ter aretiral. Drugič so policijski boljše pazili na njega ter ga hitro oddali v sodniški zapor, kjer zdaj čaka na kazneni, katero mu bo pravica odmerila.

Umrla je na Pobrežju pri Mariboru dne 15. januarja 1924 gospa Antonija Stržina, rojena Leskovar, vdova po južnoželezniškemu poduradniku in hišna posestnica v starosti 73 let. Rojena je bila leta 1850 v Ločah pri Konjicah. Pogreb se je vršil danes, dne 17. januarja, popoldne ob 3. uri od hiše žalosti na Pobrežju na cerkveno pokopališče istotam. Blagi ženi večni mir in pokoj!

V Sv. Juriju v Slov. gor. se je ustanovila podružnica Protituberkułozne Lige (društvo za pobijanje jetike in za varstvo siromašnih otrok). V začasnem odboru so gospodje Breznar Franjo, posestnik iz Partinje kot predsednik, Krajnc Josip, kot blagajnik, Cujnik Mirk, učitelj kot tajnik ter Ferlinc Josip in Roškarči Peter kot odbornika. Ustanovil se je tudi poseben odsek za podpiranje ubogih šolarjev, ki tudi že pridno deluje.

Dve žalostni novici od Sv. Jakoba v Slov. gor. Nagle smrti je umrl tukajšnji kmet Lorber Franc. Tembolj nas je pretresla njegova smrt, ker smo ga vsi ljubili in spoštovali, kar je pokazala nepregledna množica pogrebcev. Z ljubezni polnimi besedami se je v imenu vseh poslovil od njega ob odprtjem grobu g. župnik. Spomin na njegovo plemenito dušo in vzgledno življenje pa bomo ohranili v svojem srcu. Počivaj v miru, zlata duša! — Kjer ljudje skupaj pridemo, ne slišimo ničesar drugega, kakor pritožbe o naši šoli. Že to, da plačujemo kazni, ker naši otroci vsled preoblegaleta dela in vsled grize niso mogli hodi v šolo, je očividna krivica. Kar pa dela gdč. Fras Pavla v 4. razredu, pa ni več prenesti. Da mora biti otrok tu in tam tepen, je jasno; pretepati pa kar celo razred surovo in brez usmiljenja, tega ne bomo več trpeli in to tembolj ne, ker so otroci tepeni zavoljo srbsčine. Ko bi gospodična le slovensko bolj pridno učila, bi bilo veliko boljše. Sedaj pretepata otroke in jih naznana, ker niso mogli priti v šolo, a ko so »milostljiva« v času najboljšega obiska si vzeli 14dnevni dopust za Sokola, pa ni bila sededa nobena napaka. Malo več ljubezni, gospodična, in malo manje zaničevanja našega kmetskega ljudstva, pa bode bolje, če pa Vaše pretepante otrok ne bo jenjalo, pa vemo tudi mi za tozadne šolske postavje.

Novice od Sv. Martina pri Vurbergu. Četudi se z našega kraja malo oglasimo, vendar naj bo širna javnost

prepričana, da nismo Martinčani med zadnjimi. Kaj še S ponosom lahko povdarjam, da se je ravno v naši župniji začelo zadnji čas prav mladeničko gibanje. — Marijina družba, ki se je pred kratkim popolnoma prenovila, je posebna čast naši župniji. Res, z veseljem smo opazili, da je tako velika množina Marijinih otrok prispolila k mizi Gospodovi. Tudi Orli pridno delujejo. Cela fara bi pa želela, da bi se tudi bralno društvo začelo nekoliko marljiveje gibati. — V preteklem letu je umrl veliko več moških, kot pa žensk. Tudi narodilo se je več otrok ženskega spola, kot pa moškega.

Umrl je v Spod. Ložnici pri Slov. Bistrici nenadoma gospod Tomaž Kamšek, bivši posestnik, tajnik okr. zastopa, knjigovodja okrajne hranilnice in ud načelstva Posojilnice v 70. letu starosti. N. v. m. p.

Hvalevredna naprednost. Iz Žič poročajo: Te dni so se v Žičah dovršila dela pri napeljevanju električne luči. Stroji so že v obratu in prvi poskusi so se dobro obnesli. Mi le čestitamo Žičanom, da so bili tako napredni in so z združenimi močmi, dasi po tolikih neprilikah in po petletnem zastolu dosegli, da se tudi Žiče in Dražavas modernizirajo in so v tem oziru eni izmed prvih v konjiškem okraju. Električna centrala je v Dražavasi, kjer ji je dal mesto in vodno moč g. Vucej, in odtod je napeljan glavni vod v Žiče. Luč so si dali inštalirati skoraj vsi posestniki obeh vasi in so s tem pokazali razumevanje za napredek, želeti je le, da bi jo nemotenje uporabljali v svojo korist. Kedaj se bodo zganili še drugi v konjiškem okraju? V Konjicah smo še vedno zaviti v neprodorno egyptovsko temo. Žiče so nam dale lep pogled!

Zadnja dva zadružno-socialna tečaja se vršita dne 21. januarja (pondeljek) ob pol 9. uri dopoldne v Gor. Radgoni v prostorih Posojilnice (za sodni okraj Gornja Radgona). — Dne 22. januarja 1924 (torek) ob pol 11. uri dopoldne v Ljutomeru v Okrajni posojilnici (za sodni okraj Ljutomer).

V Gospodu je zaspal dne 6. t. m. v Cirkovca pri Pragerskem posestnik Anton Dolenc. Blagopokojni vzgleden oče, skrben gospodar, 17 let je deloval pri posojilnici ter se trudil za javni blagor. Kako zelo je bil čisljen ter spoštovan pri domačih faranah, je dokazala obilna udeležba domačinov pri pogrebu. Blagi mož, počivaj v miru!

Smrtna kosa. Dne 11. januarja t. l. je bila pri Sv. Trojici v Slov. gor. pokopana Ana Krulc, rojena Meznarič, sestra blagopokojnega častitega gospoda patra Nikolaja Meznarič, gvardjana in župnika pri Sv. Trojici v Slov. gor. Priporoča se vsem znancem in prijateljem v pobožno molitev.

Vlak ga je razmesaril. Na postajališču Slovenjgradec se je zgodila dne 2. t. m. velika nesreča. Hlapec Martin Skodnik se je hotel iz postajališča odpeljati proti Dravogradu, kjer je služil. Skodnik je prišel prepozno na vlak in se v zadnjem trenutku še prijel, ko se je vlak že pomikal, za vrata zadnjega vagona. Pri tem oprijem za kljuko mu je izpodleteko, zdrknil je pod vlak in kolesa so ga takorekoč prerezala na dvoje in ubogi Skodnik je bil pri priči mrtev.

V cenično komisijo za cenični okraj Slovenjgradec (davčni okraji: Slovenjgradec, Marenberg, Šoštanj in Prevalje) so se slovenske stranke zedinile na sledečo skupno listo: dva člana: Ivan Vrhnik, posestnik v Pamečah, in Ivan Rojnik, trgovec v Slovenjgradcu; dva namestnika: Miha Kumprej, posestnik v Št. Danielu na Koroškem, in Luka Drženik, župan v Arlici. — Demokratje nasproti tej slovenski kompromisni listi razpošiljajo dve drugačni listi, ki je pa mi ne sprejmemo. Posebej so namesto Luke Drženika postavili nekoga drugega. Naši pristaši ostanejo pri zgornji skupni slovenski listil.

Smrt našega vrlega moža v Parižljah pri Braslovčah. O Božiču je zbolel, v petek po Novem letu pa je bil pokopan naši vrli sosed, modri svetovalec, skrben mož in vzgleden kristjan, 83letni starček M. Prislani. Do zadnjega je krepko in uspešno vodil vajeti svojega gospodarstva. Veliko in lepo gospodarsko posloplje, ki ga je postavil tik svoje hiše ob cesti v Št. Pavel, ter nova njegova hiša ob cesti na Polzelo pričata o njegovem neumornem delu in umnem gospodarstvu. Vselej se je pa rajni tudi živahnno zanimal za dobrčbit cele občine in je rad pomagal s svojim nasvetom in s svojimi močmi. Zato smo ga pa tudi globoko spoštovali, ga svojim županom izvolili in radi njegovo besedo poslušali in spolnjevali. Zabolela nas pa je tudi tužna vest o njegovi smrti, ki so jo naši novi zvonovi nosili po Braslovčah indaleč okoli po Spodnji Savinjski dolini, in v obilnem številu smo ga spremili na njegovi zadnji poti ter mu želeli za neutrudljivo delovanje na zemlji večni počitek pri Bogu ter za toliko vzgledno krščansko življenje krono nemilnjive slave v nebesih. Nekaj posebnega v življenju vrlega moža je bila njegova ljubezen do slovenske knjige in njegovo izredno veselje do potovanja in ga zato tem bolj občudujemo, da je toliko varčno in pametno gospodaril doma ter svoje gospodarstvo tako lepo urejeno zapustil svoji zvesti vdovi, sinovom in hčerkam. Ko ga je obiskal na Šentjanževu njegov sopočnik v Sveti deželo, g. prof. Vreže iz Maribora, mu je dal s ponosom razkazovati svojo vzgledno lepo urejeno knjižnico, ki vsebuje na stotine lepo vezanih knjig, pred vsem Mohorjeve družbe in Slovenske Matice. Česar pa

govoril o svetih krajih v in pri Jeruzalemu, o Križpotu, o Božjegrobeni cerkvi na Kalvariji in o Oljski gori, posebno še pa o Betlehemu in rojstni duplini božjega Deteta, o v tlak vdeleni mramornati zvezdi z napisom: »Tukaj je bil rojen iz Marije device Jezus Kristus«, o delavnici sv. Jožefa in o drugih tamošnjih známenitostih. Upamo trdno, da blaga duša zdaj pri Bogu gledaš in zavživaš, kar si na zemlji živo verovala, da moliš božje Dete in slušaš angelško petje, da zahvaljuješ Marijo za njeno ti skazano varstvo in da se raduješ s sv. Jožefom, ki ti je pomagal voditi svoje gospodarstvo!

Biagoslovitev novih zvonov v Šmartnu ob Paki. — Zvonolivarna bratov Bühl v Mariboru je vila za našo župniško cerkev tri nove bronaste zvonove, kateri bodo blagoslovljeni in v zvonik potegnjeni v nedeljo, dne 20. januarja. Prijazno vabimo na cerkveno slovesnost vse naše sosede.

Tudi na ta način ne bo šlo. Iz Šmartna ob Dreti nam pišejo: G. Martin Zidarn, ki opravlja v Šmartnu poleg drugega tudi posel glavnega priganja Samostojne kmetijske stranke, pa dela tako-le: Stoji ob strani v grabnu in posluša. Naenkrat nekaj zasliši in hopl po sosedu in z njim pred notarja: Plačaj toliko in toliko za Samostojno! Ali misli g. Zidarn, da bo pomagal s takimi »podporami«jetičnici na noge? In ali meni, da bodo pristaši Slovenske kmetijske zveze vzdrževali njegovo Samostojno? Ne bode nič, g. Zidarn! Tudi na ta način si ne boste opomogli, kajti smrt zelene nesamostojne in nekmetijske stranke je že sklenjena na veselje vseh poštenih slovenskih kmetov in na veliko žalost g. Zidarna. Da, da, bilo bi, bilo, gospod Zidarn, toda kmetje niso več neumni, zato pa ni!

Novice od Sv. Petra pod Sv. gorami. Ob trideset-dnevnci nezabnega nam gospoda nadučitelja Emerika Moric so se vršile dne 14. januarja v župni cerkvi sv. Petra vijlige in sv. maša. Nabito polna cerkev je bila do kaz, kako je ljudstvo ljubilo moža, kateri je vedno in povsod v življenju kazal svoj vzoren značaj in svoje globoko versko prepričanje. Tukajšnje katoliško Prosvetno društvo je priredilo v nedeljo, dne 13. januarja v prostorih kapelnice »Krekov večer«, na katerem je nastopilo 23 fantov in deklet s krasnimi govorji in deklamacijami. Nabito polni prostori udeležencev so pričali, da se ljudstvo zanima za prosvetno delo.

Vsestransko gibanje pri Sv. Križu nad Mariborom. Zaupni shod pri Zg. sv. Kungoti nas je poučil, da edino SLS dela za našo korist in da bo politika poštenja končno zmagala. Po shodu je povabil tajnik našega bralnega društva vse navzoče, naj se udeležijo naše prireditve, ki se vrši v nedeljo, dne 20. t. m. Spored bo zelo zanimiv. Tudi drugi okoličani ste uljudno pcvabljeni. Odkar imamo nov oder, ne moremo več dremati in spati, temveč se pridno urimo v gledaliških nastopih. Za zdaj smo si izbrali velezaničivo ljudsko zgodbo »Veriga«, ki posega v življenje, kakor malokatera druga igra. Prijatelji svežega planinskega zraka in pristne domače zabave, ne pozabite na nas dne 20. januarja!

Strahovit požar v Splitu. Mesto Split, glavno mesto Dalmacije, je zadela huda nesreča. V noči od nedelje na ponedeljek je izbruhnil požar v starem delu mesta, v okunci takozvane »Stare škofije«, ter se je z bliskovito naglico razširil po sosednih poslopjih. Med prebivalstvom je nastala strahovita zmešnjava, vse je bežalo iz gorečih hiš na ulico, prepustivši požaru celo svoje imetje. Bila je velika nevarnost, da ogenj ne uniči celo mesto, ki je precej večje od Maribora. Požar se je na eni strani že prav nevarno približal stolni cerkvi, iz katere so morali Najsvetje prenesti v neko drugo cerkev, na drugi strani pa je bila v nevarnosti staroslavna palača, katero si je zgradil za svoje bivališče še stari rimski cesar Dioklecijan, znan po svojem strahovitem preganjaju kristjanov. Palača je stara že skoro 1500 let in bi sedaj sigurno zgorela, da se ni posrečilo požarni brambi po obupnem celodnevnom naporu požar omejiti. Škoda je ogromna ter je zlasti težko zadela katoliške organizacije v Splitu, katerim je pogorel njihov dom, tiskarna, knjigarna ter posojilnica. Zgorelo je veliko poslopj ter se ceni škoda na nekaj deset milijonov dinarjev.

Razbojniki Čaruga. Skoro vsaka pokrajina v naši državi ima po enega in še več tolovajev, ki so se proslavili potom drzno izvršenih razbojništv in preprost marod je potem ta tolovajstva ovil v pravljice, ki se širijo od roda do roda. Od prevrata sem je bil strah in tretjetecce Slavonije razbojniki Čaruga. Imel je svoje pajdaše in s temi je izvršil bogzna koliko razbojništvo na najbolj drzen način. Žandarmerija ga je zasledovala že leta in leta, oblasti so razpisale visoko nagrado na njegovo glavo, a Čaruga se je vedno nad vse spretno izmaznil iz vseh zanj, kateri so mu nastavljali. Najrajši je popival z žandarji in oficirji, od katerih je izvedel vse ukrepe, kateri so bili izdani od oblasti, da se ga učovi ter preda roki pravice. Večkrat je napravila žandarmerija po obširnih slavonskih gozdovih cele pogone za njim in njegovo bando, a v takih slučajih se je Jovo Čaruga umaknil iz slavonskih gozdov za nekaj tednov v Zagreb, ali pa kam na morje in tamkaj razkošno živel ter se gibal v najboljših družbah tako dolgo, da so ljudje in oblasti po Slavoniji nekoliko pozabile manj in na njegovo zadnje razbojništvo. Veliko se je gibal Čaruga tudi v Vinkovcih, kjer je malo pred aretacijo popival z vinkovskim policijskim komisarjem. — Kakor za vsakega roparja, tako je bila tudi za Čarugo ljubezen pogubona. Čaruga se je zaljubil v neko Mandu Smolčič v Retkovcih in jej tudi pisaril ljubavnna pisma. Čevljar Rajčevič ni hotel napraviti za Čarugovo ljubico čevljev in se je izrazil, da on ne dela za roparski denar. Te besede so prišle na uho žandarjem, ki so nopravili pri Mandi preiskavo in tamkaj so našli tudi pismo, ki je bilo naslovljeno na Mandu in podpisano od nekega Drezgiča iz Vinkovcev. V tem pismu je Drez-

gič (Čaruga) omenil nekaj o požaru, ki je bil tiste dni podtaknjen v vinkovski okolici. Žandarmerija se je torej lotila zasledovanja tega Drezgiča in ga res tudi izsledila v Vinkovcih. Čaruga, ki se je izdaja v Vinkovcih za Drezgiča, je ono noč, predno so ga prijeli, popival v družbi kapetana Angjelkoviča v vinkovski kavarni do 5. ure zjutraj. Nato se je podal v svoje stanovanje, imel je 5 sob in tamkaj v sobi zaspal kar na teh. Ob pol 6. uri zjutraj so ga zbudili žandarji, ki pa niso znali, da so naleteli na Čarugo in ga aretilali. Iz Vinkovic so ga odtrali v zapor v Osiek. V zaporu je še le priznal, da je on oni grozni Čaruga, na kojega glavo so oblasti razpisale celih 50 tisoč krov. V samotnem zaporu so Čarugo krog in krog zastražili s celimi četami žandarjev iz bojazni, da bi jim ne pobegnil. Pri zasljevanju se obnaša tolovaj dostojno, po največ veselo in vse priznava. V svoji celici si celo večkrat popeva in pritožuje se samo radi tega, ker je preveč vkljenen v verige. Čarugo dolžijo 18 razbojništv in med temi 7 umorov. Čaruga je komaj star 28 let in rodom iz Bar v Slavoniji. Tudi več Čaruginih pomagačev so že vtaknili pod ključ. O Čarugovih izpovedih in o poteku te zanimive obravnave še bomo poročali.

Kako je kaj po južnih krajih naše domovine. Sicer imamo pri nas v Sloveniji tudi precej ostro zimo letos, a ta naša zima se ne da niti od daleč primerjati z ono po Bosni, južni Srbiji, Macedoniji in Črnigori. Po ravnokar omenjenih pokrajinah je zapadel letos tako visko sneg, da je promet med posameznimi vasmi in kraji onemogočen. Ljudje po vaseh si izkopavajo v sneg tunele, da lahko hodijo eden do drugega. Sneženim metežem je sledila ostra zima in je ravno v Macedoniji že zmrznilo več ljudi in južno od Skoplja celo ena žandarska patrulja. Macedonski roparji-hajduki so se ravno radi ostre zime začasno izselili v Albanijo in Grčijo, kjer kupujejo orožje in strelivo za spomladanske roparske pohode. V Bosni so se povajile čisto v nižavah cele gruče divjih svinj, ker je na planinah preveč snega in zgornja plast snega je tako trdo zmrznila, da svinje ne morejo dorovati do zemlje in do korenin. Po bosanskih nižavah in to posebno ob manjših potokih streljajo kmetje in lovci to svinjsko divjačino. Posebno hudo zasnežena je Črnogora, kjer je vsak promet izključen in ubogi Črnogorci stradajo, da je jo!

Že zopet potres na Japonskem. Še tega ni dolgo, ko smo poročali, kako je razsajal po japonskih otokih grozen potres, ki je porušil na tisoče in tisoče hiš, več stotisoč ljudi je bilo ob življenje, celi otoki so izginili pod vodo, novi ognjeniki so začeli bljuvati itd. Sedaj je prišla že zopet iz Japanske vest, da so imeli tamkaj nov potres, ki je uničil 600 hiš in bogzna koliko človeških življenj. Potres je razsajal v dveh največjih japonskih mestih, v Tokiju in Jokohami. Na železniški progri je bilo radi potresa prevrnjenih šest vlakov. Podrobnih in natančnih poročil o tej novi strašni nesreči še ni v Evropi, ker je potres uničil telefonične zveze. Za celo Japansko obstaja nevarnost, da enkrat radi potresnih sunkov in bljuvanja vedno novih ognjenikov izgine v morju in se bodo prikazale iz morja čisto druge nove zemeljske površine.

Krajevne organizacije SLS, ki so nadalje poslale poročila o sejah in občinih zborih tajništvu SLS v Mariboru, so: Vurberg, Sv. Barbara v Slov. gor., Olimje, Sv. Križ pri Mariboru, Nazarje, Novaštifta, Tezno, Št. Peter pri Mariboru, Slivnica pri Celju, Sv. Margreta niže Ptuja, Gornjigrad, Mozirje, Zavrč, Svetinje, Sv. Jernej, Šmartno pri Slovenjgradcu, Braslovče, Artiče, Šmarje pri Jelšah, Št. Janž pri Velenju, Zavodnje, Žiče, Ptuj okolica (župnija Sv. Petra in Pavla), Šmiklavž pri Slovenjgradcu, Brezovica, Ruše, Pišece, Maribor (vseh pet okrajev), Teharje, Sv. v Slov. gor., Sv. Florijan pod Bočem, Prevalje.

Ljudska posojilnica v Celju (Hotel beli vol) obrešteje hranilne vloge počenši s 1. januarjem 1924 od 7 odstot. do 10 odstotkov po dogovoru. Rentni in invlidni davek plačuje posojilnica iz svojega.

V Celju, Razlagova ulica (poslopje hotela Union), se je otvorila nova trgovina z žitom, moko in vsemi dejavnimi pridelki. Dobri se vedno sveža pravvrstna bančna moka v nezamenjanih številkah. Ker je podjetje stogo solidno in pošteno, se ga vsem toplo priporoča.

Tiskovine za napoved dohodnine ima v zalogi tajništvo SLS v Mariboru, Cirilova tiskarna, Koroška cesta 5. Cena izvodu 1 dinar.

Iz Vajgna pri Jarenini je sprejela Dijaška večerja v Mariboru 67 dinarjev kot novoleino darilo male Milice Zupaničeve. Bog jo živil!

Ima hudo zemljo, smoliko ali lapor in kamenje 35—40. Enemu pride morda težak z dnino, pijačo in jedovred na 50 K dnevno, drugemu pa na 80 K. Eden je škropil petkrat in žveplal sedemkrat, drugi samo dva-krat. Zato si naj vsak vinogradnik stroške za svoj vinograd prilagodi svojim razmeram. Storil bo to tem lažje, ako bo imel zato neko podago, po kateri se bo lahko ravnal pri svojih računih. Ustvariti tako podlag je namen teh vrstic.

Koliko znašajo torej stroški za en oral vinograda letu 1923?

I.

Ako računimo težaka povprečno 60 K dnevno z vsemi stroški vred, stane opravljeno delo, kakor sledi:

9 težakov za rez; 2 težaka za popravek pota in ceste k vinogradu; 10 težakov za nošenje gnoja in trošenje (8 kub. met.); 30 težakov za prvo kop in ravnanje; 12 težakov za špičenje 600 novih kolov, stavljene kolje in vezanje šparonov; 20 težakov za drugo kop, 8 težakov za pletje; 5 težakov za prvo škropljenje (3 polovnjake vode); 2 težaka za prvo žvepljanje; 10 težakov za prvo vez z rafijo; 6 težakov za drugo škropljenje (4 polovnjake vode); 3 težake za drugo žvepljanje; 12 težakov za drugo vez s slamo (50 ritek); 7 težakov za tretjo škropljenje (5 polovnjakov vode); 4 težake za tret. žvepljanje; 24 težakov za tretjo kop (velik les, pozor na grozdje); 5 težakov za rezanje vrhov; 2 težaka za pripravljanje posode za bratvo; 12 težakov za bratvo; 10 težakov za nošenje put; 4 težake za prešanje; 1 težak za nalivanje mošta; 2 težaka za pretakanje; skupaj torej 198 težakov po 60 K to je 11.880 K.

Kdor pa je spomladni dal strugati trsje, mora računati za to delo najmanj 50 težakov za oral in za mazanje z žvepleno-apneno brozgo tudi po 24 težakov.

Račun se torej zviša za 74 težakov in 4440 K na 16.320 K.

II.

Potrošeni material stane in vognina: 8 kub. met. gnoja a 300 K — 2400 K; 10 foring za gnoj a 120 K — 1200 K, 600 kolov a 5 K — 3000 K; foringa za kolje 400 K; 50 kg galice a 45 K — 2250 K; 100 kg apna a 4 K — 400 K; 30 kg žvepla a 20 K — 600 K; 5 kg rafije a 60 K — 300 K; 60 ritk slame a 6 K — 360 K; 1 foringa za galico, žveplo, apno in slamu 200 K; 40 kg apnene brozgo a 8 K — 320 K; razsvetljiva, žveplo za žvepljaje sodov, pilke, čepi itd. 100 K; skupaj 11.530 K.

III.

Vzdrževanje orodja in odpisi: Vzdrževanje dveh špricalk a 200 K — 400 K; puhalke 100 K; 10 odstotni odpisi od vrednosti špricalke a 1500 K — 300 K; od puhalke 150 K; vzdrževanje kletne posode (6 polovnjakov) a 200 K — 1200 K; 5 odstotni odpisi vrednosti 6 polovnjakov 9000 K — 450 K; skupaj 1600 K.

IV.

Obresti in amortizacija: 6 odstotne obresti od obratnega kapitala 40.000 K — 2400 K; 6 odstotne obresti od kletnega inventarja 9000 K — 540 K; 6 odstotne obresti od glavnice v kolju 24.000 K — 1040 K; 6 odstotne obresti od glavnice v trsu 30.000 K — 1800 K; 6 odstotne obresti od zemljiške glavnice 20.000 K — 1200 K; skupaj 6980 K.

Pri tej točki bi si dovolil pripombo, da sem vzel obrestno mero in glavnico višje nego lani. Kakor si trgovci pri prodaji blaga ne računajo cene samo na podlagi starega nakupa, ampak vračunavajo še približne cene, katere bodo morali plačati za novo blago, tako tudi mi vinogradniki ne bi smeli več vzeti za podlagu samo stroškov, katere smo imeli s starim nasadom, ampak bi morali še pribiti tudi nekaj ogromnih stroškov, katere nam bodo povzročili novi nasadi.

V.

Zavarovalnina in davki: Zavarovalnina sodov oziroma vina 200 K; zemljiški davek z dokladami približno 600 K; skupaj 800 K.

Pregled nam torej kaže sledeče stroške:

I. Za opravljena dela	16.320 K
II. Za potrošeni material in dovoz	11.530 K
III. Vzdrževanje orodja in odpisi	1.600 K
IV. Obresti in amortizacija	6.980 K
V. Zavarovalnina in davki	800 K

Skupaj 37.230 K

Leta 1921 so znašali stroški za oral vinograda približno 20.000 K, leta 1922 približno 26.000 K, leta 1923 pa približno 37.600 K. Ker vinske cene nikakor ne kažejo iste smeri navzgor kakor stroški, ampak obratno, in je razum tega bila lanska trgatev glede množine za dobro četrtino slabša nego predlani in leta 1921 in ker tudi ni izvoza, se lahko reče, da so za naše vinogradništvo nastopili silno resni časi, ki ogrožajo obstoj te tisoč letne gospodarske panoge. Da se to še ne občuti take močno, so krive lanske in predlanske zaloge, ki pa bodo letos izčrpane. Potem pa bo hudo, ker vinograd bo same zahteval: daj, daj, vinogradnik pa ne bo imel kje vzeti.

</div

izvodi, ki utegnejo vino pokvariti, ako jih iz njega ne odstranimo. Vpliv zraka je za mlado nedozorelo vino potreben, da se hitreje sčisti in razvije do svoje popolne zrelosti. Vino je le tedaj popolnoma zrelo, ko je postalo popolnoma čisto in tako stanovitno, da svoje barve ne spremeni, tudi takrat ne, ako ga pustimo stati dalje časa v nezadelani posodici ali čašici na toplem prostoru. Zrak prihaja do vina sicer tudi skozi majhne luknjice hrastovega lesa v sode. Toda ta količina zraka ne zadostuje za razvoj mladega vina, marveč je potrebno, da ga prezačimo mnogo temeljiteje. To dosežemo prav dobro s pretakanjem skozi razpršalne pipe, pri čemur izpuhiva tudi preobilna ogljikova kislina, ki zadržuje vrenje v znatni meri. Slabo vrenje pospešimo torej na ta način, da vino v sodu večkrat premešamo. (Vsaki drugi dan med vrenjem.)

Vino sestoji iz alkohola, ogljikove kisline, raznih drugih kislin (največ vinske kisline), čreslovine, sladkorja, glicerina, barvil, dišečin, beljakovine in drugih snovi. Največji del vina pa tvori voda in sicer približno 85% pri slabješih vinih in približno 75% pri močnini vinih. Najznamenitejši del vina pa je alkohol ali vinski cvet, ker od njega zavisi stanovitnost in jakost ter deloma tudi vrednost vina.

Alkohol vino konzervira, to se pravi, ga varuje pred vsakršnim pokvarjenjem. Iz tega je umevno, zakaj težka vina ne postanejo birsnata in so tudi drugim boleznim manj podvržena, nego slabješa in na alkoholu revnejša. Alkoholu nasprotna svojstva imajo beljakovine. One povzročajo, da se vino kali in razvijajo škodljive glivice, ki vino prav lahko pokvarijo. Kakorkoli so beljakovine kvassnim glivicam pri vrenju mošta kot hrana neobhodno potrebne, ravnotako so v poznejšem vinu nepotrebne in večkrat naravnost kvarne.

Pretakanje vina gre torej v prvi vrsti za tem, da odstranimo škodljive beljakovine iz vina. Pri pretakanju pride vino in ž njim vred tudi beljakovine z zračnim kisikom v obilni meri v dotiko, pri čemur se kisik spaja z beljakovinami ter jih izloča v obliki belorjavjavega sesedka. Odtod izvira potem več ali manj usedlin po vsakem pretakanju.

Po vsakem pretakanju je vino nekaj časa motne barve in neharmoničnega okusa. Toda pozneje postane finejše in čistejše, kot je bilo poprej.

Mlado vino pretakamo torej tako, da pride z zrakom v obilni meri v dotiku. V to svrhu uporabljamo, kakor že omenjeno, razpršalne pipe. Pri starejšem vinu pa moramo pristop vina zabranjevati, kar dosežemo s tem, da ga pretakamo s pomočjo črpalk in gumijevih cevi naravnost iz sode v sod.

Vino, katerega mislimo naskoraj prodati, pretakamo, ko se je količaj sčistilo, to je, okoli Božiča ali Novega leta. Ob navedenem času pretakamo tudi vina, ki izhajajo iz gnilega, plesnivega ali zmrzlega grozda.

Močna in žlahtna vina, ki jih hočemo dalje časa obdržati v kleti, pretakamo pozneje, to je koncem januarja ali v prvi polovici februarja. Vino, ki leži dalje časa na drožeh, izgubi kislino in pridobiva na koristnih snoveh, ki jih proizvajajo droži, ko so opravile vrenje. Zatorej je takšno vino potem okusnejše in po svojih sestavinah veliko več vredno, nego vino, ki je bilo pretočeno prezgodaj.

Prvo pretakanje pa nikakor ne zadostuje za popolen razvoj vina. Za kakih šest tednov po prvem pretakanju je vino pretočiti v drugič, najpozneje pa predno se klet se greje v spomladni. Ob nastopu poletne topote se vino prav rado skali in pokvari, če se usedline pomešajo z vinom. V plitvih kleteh se menjata topota poprej, nego v globokih, vsled česar je tukaj začeti s pretakanjem tudi poprej, to je koncem meseca marca. V globokih kleteh pretakamo vino v drugič brez škode še v mesecu maju.

Tretjikrat pretočimo vino pred trgovijo, to je v mesecu septembri ali oktobru. V vročem letnem času je to pretakanje epraviti, ker bi vino zgubilo preveč alkohola in dišečin in pretakanje zategadelj več škodovalo, kakor koristilo.

V drugem letu zadostuje navadno dvakratno pretakanje in sicer prvikrat v pomlad, predno postane toplo, drugikrat pa v jeseni. Od dveh let starejša vina je pretakati samo enkrat na leto, ker bi se drugače prehitro stara ter izgubila svoj prijetni sveži okus.

Predno hočemo pretakati, preizkusimo vino na njegovo stanovitost. To storimo na ta način, da vzamemo iz vsakega v poštev prihajajočega soda po en kozarec vina ter ga pustimo stati 2–3 dni na zmerno toplem prostoru. Ako se vino v kozarcu lepo čisti, je zdravo, če pa temni, rjavi ali postaja gusto, je nezdravo in proti boleznim občutljivo.

Zdrovo vino je pri pretakanju le zmerno žveplati (eno za bestno ali pol platenne trščice žvepla na polovnjak). To žveplanje je potrebno, da razkužimo notranjost soda in ga očistimo vseh škodljivih glivic. Ako pa imamo opraviti z nestanovitnim vinom, je žveplati sede močneje. Ako bi se vino kljub temu nagibalo k rjavenju, je dodati 3–5 gramov natrijevega bisulfita (v kozarcu vode raztopljenega) na 1 hl. Natrijev bisulfit se naroča pri Kmetijski družbi v Ljubljani.

V največ slučajih pa je slaba vinska posoda vzrok, ako se nam vino pokvari. Zategadelj je vinski posodi posvečati največjo pažnjo. Vsega grajanja vredna navada posameznih gospodarjev je ta, da pustijo posodo ležati, ko so iztočili vino ter se ne zmenijo več za njo. Tudi je nespametno hranjevati vinske sode po škednjih in drvarnicah, kjer se navadno razsuši ter izgube svoj vinski duh. Tako pa izpraznjenju je sod oprijet s čisto vodo, postaviti na cedilo, da se osuši in nato zažveplati. Zažveplane sode je spraviti nazaj v klet, kjer naj žakajo do prihodnje uporabe.

Vekoslav Stampar, Ptuj.

Rok za napoved dohodnine podaljšan. Finančna delegacija je odredila, da se rok za vložitev napovedi podaljša do 28. februarja. Trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani dodatno k temu naznanja po časopisu, da mora vsakdo, kdor že plačuje dohodnino, vložiti napoved iz lastnega nagiba, da ne bo kontumaciran. Posebne pozive za vložitev napovedi dobe le oni, katerim nameščava davčno oblastvo za leto 1924 prvič predpisati dohodnino. Iz tega torej sledi, da naj napravi vsak, kdor je imel že dosedaj predpisani dohodninski davek, sam (brez poziva) napoved najkasneje do 28. februarja 1924. Tistim pa, ki še dosedaj niso imeli predpisane dohodninskega daveka, ni treba napovedi napraviti drugače, kakor če bodo dobili od davčne oblasti poseben poziv.

Volitev v cenilno komisijo za dohodnino se vrši prihodnjo nedeljo, dne 20. januarja na sedežu vsakega davčnega urada. Začetek volitev ob 7. uri zjutraj. Konec ob 1. uri popoldne. Naša Slovenska ljudska stranka je v zadnjem «Slov. Gospodarju» objavila kandidate za vse okraje. Kandidatski lističi ne bomo izdajali. Radi tega prosimo zaupnike, da si po vseh okrajih napišete kandidate na posebne lističe in jih izročite volilcem. Volilci bodo pred komisijo precitali imena kandidatov, ali pa bodo lističe kar izročili komisiji. Prosimo vse volilce, da glasove ne cepijo, ampak volijo vse kandidate doličnega okraja. Ženske davčkoplatačevalke morajo tudi osebno priti, pooblastila so neveljavna.

Redni občni zbor vinarskega in sadarskega odseka Kmetijske družbe za Slovenijo v Mariboru, se vrši dne 3. februarja 1924 ob 11. uri predpoldne v Narodnem domu v Mariboru. Po § 7 pravil so člani občnega zbora: po 1 delegat vsake vinarske, sadarske ali kletarske zdruge, oziroma vinarskega, sadarskega ali kletarskega društva, ter zastopniki podružnic Kmetijske družbe za Slovenijo in slovenskoštajerske pokrajine. Zadruge, društva in podružnice do 200 članov pošlejo po enega zastopnika, za vseh nadaljnih 100 članov pa še po enega. Zastopniki morajo biti lastniki vinogradov ali sadosnikov, ali pa vinarski in sadarski strokovnjaki. V svrhu združitve vseh vinogradnikov in vseh delovnih sil na polju vinarstva v eno močno organizacijo na eni strani in vseh sadjarjev in sadarskih strokovnjakov v drugo močno organizacijo, je razpust odseka nujno potreben in se vsi p. n. gg. vinogradniki in sadjarji uljudno vabijo, da se tega občnega zbora v čim večjem številu udeleže. Za sklepčnost glede razpusta je potrebna udeležba zastopnikov vsaj ene četrte kmetijskih podružnic (društev in zadrg) iz Slovenskoštajerske. Za slučaj, da sklicani občni zbor ne bi bil sklepčen, se sklice k tenu pozneje drugi občni zbor, ki sklepa pravoveljavno, četudi ne pride zadostno število udeležencev.

Žitni trg. Položaj na žitnih tržiščih naše države je v bistvu ostal nespremenjen. Dovozna na tržišča skoro ni bilo vsled pravoslavnih božičnih praznikov, žitne borze v Vojvodini so počivale in samo v Zagrebu se je prodajalo nekaj blaga. Mlini so zmanjšali znatno svojo produkcijo radi slabega ali sploh nikakoga izvoza, domači potrošači vsled slabih skušenj ne kupujejo prevelikih zalog, ampak se omeje samo na dnevne potrebe. Od žitnih vrst se še najbolj kupuje koruza, ostale vrste so pa ostale zanemarjene, razven fižola. Cene so bile približno sledeče: Moka nularica v Bački 530–590 dinarjev, v Slavoniji 535–550 dinarjev, v Zagrebu 570–590 dinarjev. Pšenica, bačka 330–335 din., slavonska 335–350 din. Koruza se prodaja samo nova, dočim so zaloge stare zelo majhne; cena v Sremu in Bački 260 din., v Zagrebu 285 din. Oves je zopet padel za nekaj par. V Zagrebu se ga je dobilo po 262.50–270 din., bosanska in slavonska pa ni bilo na trgu za dobiti. Fižol je stal v ceni nespremenjen. Izvozničari so kupovali vse vrste, toda prodajalci je bilo malo. Fižolu se bo cena gotovo še nadalje obdržala, ali pa bo celo poskočila.

Cena sena na mariborskem trgu je znašala na zadnjem tržnem dnevu 100 do 120 dinarjev za 100 kg.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 87–88 D, 100 francoskih frankov stane 400 D, za 100 avstrijskih kron je plačati 0.12 D, za 100 čehoslovaških kron 255 D in za 100 laških lir 389 D. V Curihu znaša vrednost dinarja 6 in pol cent. (1 centim je 1 para).

Gozdarsko-tehnična pisarna v kraljevini SHS v Celju, oblastveno pooblaščenega in zaprizeženega civilnega inženirja in bivšega državnega gozdarskega svetnika Franca Donner v Celju, je pred kratkim začela poslovati za navedena gozdarsko-tehnična dela v smislu poverila, izdanega po ministru za šume in rude: 1. Izdelovanje načrtov, proračunov, stroškovnikov in kalkulacij, ki se nanašajo na gozdarsko poslovanje. 2. Izvršitev gradb tehničnih naprav, ki spadajo v resor gozdarstva, kakor: gradba gozdnih potov in cest, vodnih naprav, mostov, gozdnih železnic, žičnic in vseh drugih prometnih sredstev za eksplotacijo gozdov; jednostavnih, strojnih in električnih naprav, žag itd. 3. Izvršuje koladvadje takih del, ako so bila izvršena po drugih osebah ali podjetjih. 4. Izdelava vse predhodna dela, kakor trasiranje, premerjevanje, geodetične in gradbene načrte za gradbo pod točko 2. 5. Sestavlja šumske ekspertize in ocenjuje gozde, izvršuje gozdarske načrte, daje strokovna mnenja in strokovna navodila v vseh panogah gozdarstva, sestavlja projekte za pogozdavanje, legalizira plane, načrte, proračune in obračune in kopije načrtov za gradbe, navedene pod točko 2. (K temu se pripomni, da so vsa po gozdarsko-tehnični pisarni izvršena dela v smislu obstoječih postavnih določb pri upravnih oblastih pripoznana, kot da so izvršena pod uradno avtoritetom, po državnih uradnikih gozdarske stroške). 6. Prevzema v okviru obstoječih zakonitih odredb zastopstvo (tehnično pomoč) strank pri upravnih oblastih v zadevah gozdarske stroške. 7. Na zahtevo preskrbi posredovanja pri nakupu in prodaji vseh v gozdarsko stroško spadajočih objektov, naprav in gozdnih produktov.

LEPO STANOVANJE

si lahko prid bi tisti, ki kupi pritlično hišo z vsemi pritiklinami, njivo, vrtom i. t. d. v ne posre ni bližini Maribora. Kupna cena zelo primerna, tako, da se lahko goloči druga polovica kupne cene za p. zneši č. s. Pojasnila daje A. Močnik, Maribor, Smetanova ul. 89.

Okras za rakve

tapete in tančico kupite najugodnejše v galanterijski trgo i. i.

Drago Rosina, Maribor, Vetrinjska ul. 26

Mariborčanom in obškovalcem mesta se priporoča tvrdka:

F. Starčič, Vetrinjska ulica 15.

V zalogi je vseh vrst manufakturno blago za moške in ženske oblike, zimsko perilo, ženske jopce, majice, nogavice, svilene rute in gotove obleke. Tam se Vam nudi večino sveže špecerijsko blago in prvo vrstna banatska moka.

Zmerna cene!

Solidna postrežba

Ne čakaj spomladni!

Naroči takoj:

SEM

sadno dreje, daje, vrtalce, gladiole i. t. d.

Velevtrinarsko podjetje

Vrtnarstvo Džamonja in drugi

Maribor. 89 1–10

Proda se nova hiša z dvema sobama kuhinjo in kletjo, tričetrt ure od Maribora, s takojšnjim stanovanjem, zraven okoli en oral obdelane zemlje. Vpraša se pri Alojziju Bratčiču, žaga in mlin, Sp. Hoče 62.

Kost, staro železo, cunje, ščetine in vse poljske pridelke kupujem po najvišjih cenah. Priporočam se tudi pri nakupu manufakture, špecerije, železne in prvo vrstne portland cementa, ter druge reči, katere po najnižjih cenah prodajam. Karl Sima, Poljčane.

79 3–1

VRTNAR

za kuhinjski in okrasni vrt se išče za skorajšnji nastop.

Pišmene ponudbe na:

Filipa Deutsch-a sinovi

Zagreb z o-nako zahtev

t-r pr-pisi s ričevat.

Služba organista v Rušah se razpisuje s 1. marcem 1924.

93

Proda se posestvo, tričetrt ure od Celja, v Ljubljencem št. 16, 4 in pol oralna veliko, z gospodarskim poslopjem v dobrem stanju, brez prevžitkarjev, za 330.000 kron. Ivan Pirc, lastnik, Maribor, Koroška cesta 1.

91

Vrtnar, neozelenjen, se takoj sprejme. Vpraša se v gradu Bedekovčina, Hrvatsko.

84

Viničarja z večimi delovnimi močmi sprejme Viljem Elsbacher, Ptuj, Krekova ulica 7-1.

76

Iščem za vodno žago na stalni vodi v bližini Maribora lesnega trgovca. Naslov v upravnosti.

92

Proda se posestvo, tričetrt ure od Celja, v Ljubljencem št. 16, 4 in pol oralna veliko, z gospodarskim poslopjem v dobrém stanju se iz zdravstvenih oživkov za 1000 dinarjev proda.

Vpraša se pri Francu Skerlec, Vičanci 16, pošta Velika Nedelja.

Dobre uro imeti je želja vsakega človeka, ker vsaki ve, kako je neugodno, ako se ne ve nikdar pravega časa. Znana tvrdka ur H. SUTTNER, LJUBLJANA št. 992, Slovenija, zahvaljuje svoj dober glas resničnosti, da vsaka njenata ima natančni in trajni stroj. Kdor kupi pri Suttnerju uro, je siguren, da poseduje najboljši stroj, ter si prihrani s tem jeko in popravilo. Krasni cenik tvrdke H. Suttner vsebuje še veliko izbiro, tudi razne druge zlatnine in srebrnine ter drugih sličnih potrebščin. 1245

Ker v potrebujete, to je Elzafluid. To pravo domače sredstvo, katero prežene vaše bolečine. Poizkusna pošiljka 27 din. Lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatrg št. 341, Hrvatsko.

MALA OZNANILA.

Sprejmemo učence za trgovino mešanega blaga. Isti mora biti čvrste narave in poštenih kmetskih staršev. Starost 14 do 15 let. Stanovanje in hrano ima prosti, za obliko pa mu morajo skrbeti starši. Učna doba tri in pol leta. Ponudbe z šolskim spričevalom se poštejo na tvrdko Klajnšek & Pešnič, Maribor, Vetrinjska 9. 19 2-1

Dober priden viničar s tremi do štirimi delovnimi močmi se išče za Pekre. Vpraša se pri g. Triebnik, Koroska cesta 19. 24 2-1

Organist, ceciljanec, prost vojaščine, izurjen pevovodja, išče primerne službe. Vzame v najem tudi lokal, ki bi bil primeren za trgovino z meseanim blagom. Naslov v upravnosti. 38

Kuharica se išče, za župnišče v Slavoniji v malim gospodarstvom. Župnik Slovenec. Ponudbe na župni urad, Crnac Slavonija. 46 2-1

Išče se prvi hlapec, rodbina z več delavskimi močmi za kavji hlev ter nekaj hlapcev. Ponudbe pri gozdnem in gospočinskem ravnateljstvu v Ptaju. 53 3-1

Prostora išče na deželi trgovski pomočnik. Rado Lorger, Dramlje pri Št. Jurju ob Juž. žel. 35

Službo išče kot hišnik ali skladisnik; gre tudi za gospodarja v kako župnišče, ker je vajen vsakega dela. Naslov v upravnosti. 51 2-1

Prodaja se silno rodovit vinograd, v najlepši solnčni legi, zemlja izvrstna. Lahko delo. J. Ceperlin, Ložnica 19, posta Velenje. 21 2-1

Na prodaj imam precej cepljenega trsja na dobrni podlagi. Cene po dogovoru. Franc Sobotič, Modraže, p. Studenice pri Poljčanah. 43 2-1

Zajče, lisije, kunine, viderne, dihurjeve, veverišne in druge kože kupuje po najvišji ceni Karl Gränitz, Maribor, Gosposka ulica 7. 41 2-1

Cepljeno trje na prodaj in sicer: veliki rizling, burgundec, beli in plavi, silvanec, silvanec-muškat, pošip, gutadel bel in rdeč, diščeci traminec, rulandec, rudeči traminec, kapčina, beli ranfol. — Vse vrste so cepljene na Göthe št. 9 in Rip. portalis. Imam več tisoč korenjakov Göthe. Trte se dobijo po nizki ceni naročila se sprejemajo pismeno ali ustmeno; za odgovor se naj priloži znakma. Janez Vrbnjak, trsničar, Breg pri Ptaju 115, Slovenija. 54 3-1

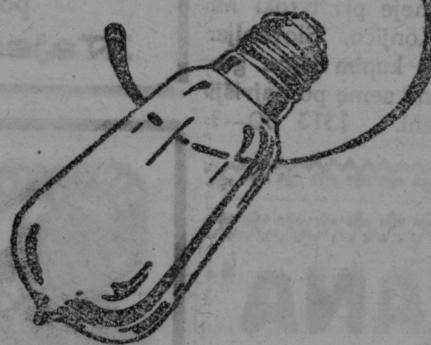
Prodaja se posestvo pod zelo ugodnimi pogoji, obstoječe iz vinograda, njiv, travnika in sadonosnika, gozda kostanjevega in lukovega v skupni izmeri 15 do 16 oralov, z zidano hišo in gospodarskim poslopjem ter obokano kletjo. Posestvo se nahaja blizu tovarne tanina na Hamrah in se ceni na 175.000 D. Kupec se naj blagovolijo pismeno ali ustmeno oglašati se pri posestniku Janezu Purgu v Skeblah št. 10, občina Majšperk. 60 2-1

Krasna sadna drevesca in cepljene trte poljubnih vrst oddaja po zmeni ceni Drevesnica Gradišnik, Št. Janž-Velenje. 49 10-1

Koleselj pravovrsten se predala ali zamenja za les. Zaga in lesna trgovina M. Obran, Maribor, Tattenbachova ulica. 62 5-1

PODPLATI IN USNJE se kupijo po najnižjih cenah pri Ivo Grgić, Glavni trg 21. Sprejemajo se tudi vsakovrstni načini v delo. 6-1

Verfex

Nosite čevlje
z Berson gumi potplatili.

Preprljajte se sami, kako ugodni so za nositi. Vzemite pa pred vsem v obzir, da je Berson-gumi potplat cenejši kot usnjeni ter pomenu nositev istih za Vas velik prihranek. Zahtevajte pa od Vašega čevljarija strokovno pritrditve gumi / potplatov z uporabo priloženega Berson-cementa.

Popolnoma zastonji

dobite pri meni za mali trud: blago za moško ali žensko obliko, platno, kotenino, uro budilko itd. Pošljite mi v pismu za pojasnilo marko za odgovor in svoj natančen naslov.

Josip Batič, Ljubljana 73.

JETIKA.

Zdravnik za pljučne bolezni dr. Pečnik, ordinira vsaki petek v Celju. Vprašati v lekarji Marija Pomagaj. Čitalite njegove tri knjige o jetiki.

Otvoritev trgovine.

Cast mi je s tem cenj. občinstvu mesta Maribor in okolice naznani, da sem otvoril s 1. januarjem 1924

v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 21

trgovino z usnjem pod tvrdko

Josip Pirich.

V isti budem vedno dobro sortirano zalogu vseh vrst usnja, najboljši ekvaliteti, po mogočno nizkih cenah, kar tudi čevljarski epotrebščine, držal.

Prizadeval si budem, da p. n. odjemalce s kulantno in solidno postrežbo najboljše zadovoljim in si na ta način zaupanje istih pridobim.

Že pri prvem nakupu se bodo p. n. stranke o dobri kvaliteti mojega blaga, kakor tudi brezkonkurenčnih cenah istega prepričali.

40 3-1

Josip Pirich.

Ceneno češko posteljno perje

Kilogram sivega na pol (cufanega) perja 60 din., polbelo 75, belo 85, boljše 95, fino 115, na pol puh 145, fino 178, najfinje 220 din. Beli puh 370, snežnobeli parni puh 445 din. Franko in carine prosti proti povzetju. Neugajajoče se lahko vrne. Vzorci zastonji. Mnogo priznani in naknadnih naročil.

Razpoljalilica posteljnega perja SACHSEL & CO., Wien, XIV., Geibelgasse 9-6. 76 6-1

All sem že obnovil naročnino?

Zgodba o nevidnem človeku. V «Straži» je izhajala skozi mesec podlistek pod zaglavjem «Zgodba o nevidnem človeku». Zgodba je v zelo lepi slovenščini in prevedena iz angleščine in je po svoji vsebini zelo zanimala naše naročnike in čitatelje. Tiskarna si je sedaj preskrbela ponatis te mične zgodbe in je izšla že tu knjiga, ki se dobi za 7 dinarjev v prodajalni Cirilove tiskarne. Knjigo zelo toplo priporočamo vsem bralnim društvom.

Nova knjiga Gladiatorji. Zgodovinski roman iz leta 70. po Kristusu. Angleški spisal Whyte Melville. I. in II. del. Založila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. — Naša tiskarna je izdala Gladiatorje v ponatisu. S tem je tako ustregla našemu ljudstvu. Zdaj že skoraj ni več dobiti poštenje pripovedne knjig, starih ni več, novih pa radi draginje nikdo več ne založi. Gladiatorji so krasen roman iz prvih časov krščanstva. Kdor začne to povest enkrat brati, je ne odloži poprej, dokler je ne prečita. Cela povest obseg dva zvezka. Cena je za daleč razmere zelo nizka. Prvi del stane s poštino vred 9 D, drugi del 11 D. Dobri se v Cirilovi tiskarni, Maribor.

Lahko nagnenje k prehlajenju? Prevelika občutljivost? Bolečine olajšajo in naredi telo odporno masiranje in umivanje s pravim Fellerjevim Elzafluidom! Veliko močnejši, izdatnejši in boljši kakor francosko žganje. Kot kosmetikum že 25 let priljubljen za negovanje zol, zobnega mesa, ust in kože na glavil! S pakovanjem in poštino 3 dvojnate ali 1 specijalna steklenica 24 dinarjev; 36 dvojnath ali 12 specijalnih steklenic 214 dinarjev in 10 odstot. doplatka razpoljila: lekarnar EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatrg št. 341, Hrvatsko.

Posteljno perje

v veliki izbiri in po zelo nizkih cenah se dobi samo pri

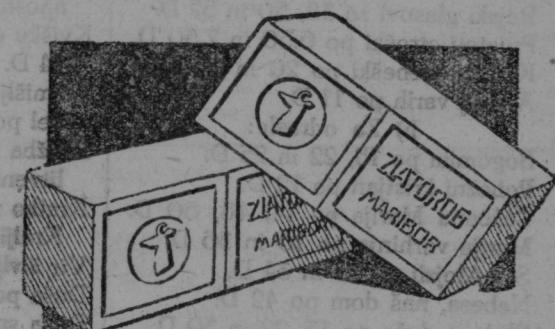
J. Preac.

manufakturana trgovina Maribor, Glavni trg 15.

Kdor hoče kupiti zelo poceni
naj gre v prodajalno
TISKARNE SV. CIRILA V MARIBORU!

Oglas.

S posadko v Przemysl-u je bil meseca marca 1915 od Rusov ujet Jožef Sladek, 16 bataljon, madžarskega črnovojniškega polka. Ker o njem ni dosedaj nobenega glasu, se s tem prosi, da, ko bi kdo iz ruskega ujetništva se vrnil kaj o njem vedel, to naznani in sicer proti nagradi županstvu v Sv. Kungoti pošta Zreče do konca januarja t. l. 79

Milo kupiti se pravi zaupati!

Zato se ne dajte motiti po nižjih cenah, kajti, kar je ceno, ne more biti najboljši. Malovrednejša mila vsebujejo malo maščobe, tem več pa luga! Zlatorog je milo, pri katerem ste sigurni največje trpežnosti Vašega perila!

Stalne službe

na drž. vinarski in sadarski šoli v Mariboru

za p. n. samske delovne moči: en vinarski pomočnik, en vinar, en podvornik (za razna dela), štirje vinarigradni delavci. — Ponudbe z dokumenti čimprej, najpozneje do 1. februarja t. l. 42 2-1

Za dolge in puste zimske večere kupujte knjige

„Cirilova knjižnica“ Dosedaj izšlo 7 knjig.

Dobite jih po zelo nizki ceni v prodajalni

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU.

URA

je stvar zanesljivosti, ker pri ka-
povanju nikdar ne morete vedeti:
za koliko se bo zvišala cena od
skoraj potrebnih popravil.

Od ponovnih izdatkov pazite
samo, ako imate garancijo za
popolno dobro vrsto strojev. —
Tvrda SUTTNER, kot jugoslo-
vansko skladišče lastne Švicarske
tvornice ur nudi Vam vedno ve-
liko zbirko samo pravovrstnih
ur v vseh cenah! — Predveč
znamka »IKO« Švicarska tvo-
rnica jamči Vam zadobro stroj.
Zahajevajte bogato ilustrovani
cenik, v katerem najdete ure
za gospode in gospa, iz zlate
in srebra, nikla itd. v vsaki ceni
tavnotako zapestne ure, budilka,
dalje verižice, obeske in različni
niski. Pošljite za ta cenik samo
2 dinarja.

Odpošiljalna tvrdka u/
H. SUTTNER
Ljubljana 992
Slovenija.

Pozori!

Pozori!

Zenini in neveste!

Došla je velika izbira vsako-
vrstnega manufakturnega in
drugega blaga, katerega ku-
pite najceneje pri tvrdki M.
Sumer, Konjice, Slovenija.
— Nadalje kupim jajca, go-
be in laneno seme po najvišji
dnevni ceni. 1313 50—
